

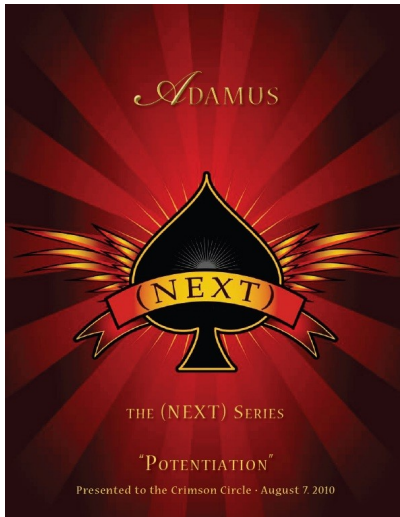
# Adamus 3. Shoud - 2010. október

## HARMADIK SHOUD: „AHMYO”

### ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

*Fogadjátok szeretettel Adamus Következő (NEXT) sorozat harmadik Shoudjának magyar fordítását, mely előben 2010. október 2-án éjjel hangzott el az amerikai Colorado Államban.*

### KÖVETKEZŐ (NEXT) SOROZAT



**2010. október 2-án éjjel került átadásra a Bíbor Körnek.**

[www.crimsoncircle.com](http://www.crimsoncircle.com).

**ADAMUS:** Vagyok, aki vagyok, Adamus a szuverén birodalomból. Üdvözöllek benneteket az összejövetelünkön, kedves Shaumbra. (Adamus hamarabb kezdte az üzenetét - a szokásos, kb 1. órás bevezetőt nem várta meg, azt a Shoud után adták elő Lindáék) Elnézést, hogy belenyúltam az időbeosztásba. Azt hiszem, az elmúlt alkalommal beszéltünk arról, hogy várd a váratlant. (nevetés) (leveszi egy Shaumbra sálját) Köszönöm! (nevetés)

Várd a változást és a meglepetést. Erre ma nagyon nyomós okunk van. Sok minden történik a világban, ha nem vetted volna észre, még ha nem is követed nyomon a híreket, teljes mértékben érezned kellene. Feszültség, nyomás, ellenállás, dráma... ó és ez

csak a ti életetekről szolt... A világ további részei pedig szélsőséges változáson mennek keresztül... és éppen ezért randevúm van, nem sokára, ezért hívtam össze hamarabb ezt a mai találkozót, hogy mindkettőn részt vehessek. Talán attól függően, hogy hogyan alakulnak a dolgok, hallotok majd róla a hírekben, benne lesz az újságban, nagyon sürgős találkozás vár rám a nagy változások végett.

Ezért kicsit hamarabb kezdjük ezt az összejövetelt, a kis összefoglaló vetítés várhat... egyáltalán kíváncsi arra bárki is?

**SHAUMBRA:** Nem...

**LINDA:** IGEN! (nevet a közönség)

**ADAMUS:** Igen! Persze, mindenképpen! (nevetés)

**LINDA:** Igen.

**ADAMUS:** Ha már itt tartunk, Shaumbra, ez a világ annyira gyorsan változik most és ez egy jó dolog. Már nagyon régóta kéritek ezt. Egész életek teltek úgy, hogy azt mondogattátok: a változást választom, életeken át dolgoztatok azon, hogy elősegítsétek azokat a változásokat, amelyek most történnek a világban...

(köhint) Nem kaptad meg az üzenetet, Nevető medve? A mennyei e-mailt, mely szerint ma korán kezdünk? Siess! Szaladj el WC-re és gyere vissza gyorsan! (nevetés)

Két nagyon erős dinamika történik most - szép cipő!! (mondja egy férfinak) Szép cipő! Bárcsak Cauldre megtanulna másképp öltözni, mint



egy osztrák cowboy.(nevetés)

### ***Csoportok és Dinamikák a Földön***

Nos, két fő változás zajlik most épp a világban, amely mindenre kihat. Létezik az embereknek egy csoportja, akik egybegyűlnek a kormányok, az üzleti világ, a hatalom és a befolyásosság kulcspontjaiban, ők azt hiszik, az emberek nem képesek gondoskodni magukról. Hogy az átlag ember nem képes felelősen kezelni a saját gondolatait és cselekedeteit. Azt hiszik, az embereknek szükségük van egyfajta vezettetésre a kormányoktól, a templomoktól és egyéb társaságoktól. Ők nem hiszik el, hogy az emberek természetüknél fogva jó és tiszteletreméltó emberek, azt hiszik, hogy az emberiség egyfajta sötét korszakát éli, hogy az embereket, ha saját akaratukra bízzák, akkor azok elpusztítják a Földet. Háború, környezet szennyezés és korrupció által.

Shaumbra, ti is ebbe a csoportba tartoztok?

**KÖZÖNSÉG:** Neeem!

**ADAMUS:** Nem. Nem, nem. Tulajdonképpen egy érdekes tapasztalatban lesz részünk az elkövetkező néhány évben, mert ez a csapat, aki azt gondolja, hogy az emberek őszintén és szilárdan nem képesek önmagukért felelősséggel tartozni, hogy nem lehet rájuk bízni pénzt, hatalmat és hasonlókat. Ez a csoport azt hiszi, hogy az embereknek meg kell mondani, hogy mit tegyenek.

Ők ezt Isten zászlója alatt teszik, vagy az ország érdekéért, a családért. Ők alapvetően nem hiszik el, hogy Te is Isten vagy. Ők azt hiszik, hogy törvények, szabályok nélkül ti megsemmisítenétek saját magatokat. Ők azt is hiszik, hogy ezzel neked szívességet tesznek.

Van az embereknek egy másik csoportja is a Földön, akik erre tojnak nagy ívben. (valaki hangosan felkacag) Köszönöm. (nevetés) Rád nézek majd, ha nevetni szeretnék. És egy olyan emberek csoportja, amilyenek ti vagytok. Akik tudják, akik igazán elhiszik, hogy az emberek természetüknél fogva jók. Továbbra is dolgoznak a gondjaikon, a karmájukon, akiket továbbra is vonzz vagy épp függőségben tart a dráma, ám ha az életükben megkapják a tiszta választást, az isteni akaratot, akkor élnek majd a lehetőséggel. Lehet, hogy némi káoszon és krízisen kell átmenniük, míg eljutnak oda, ám végül meghozzák majd a döntést, amely a legjobb a számukra és végső soron, ami a legjobb nektek, az a legjobb a világnak is.

Szóval ezek az érdekes dinamikák működnek éppen. Vannak emberek, akik különösen szenvedélyessé válnak, ha arról van szó, hogy az embereket ellenőrizni kell és arról, hogy mindent elpusztítanak maguk körül, a környezetet, a gazdaságot, mindent. Ők nagyon keményen harcolnak az irányításért, a ti éleetek fölött gyakorolt kontrollért, ők ezt azért teszik, gondolják, mert jót akarnak.

Nézzétek meg a dinamikát a politikában és főleg a vallásokban. Melyik vallás hiszi ma azt, hogy te is Isten vagy? Melyik hiszi azt, hogy képes vagy kezelni ezt a rengeteg energiát, amely belép ide, képes vagy döntéseket hozni az életedben és képes vagy a dolgaidat rendben tartani? Mi tudjuk, Kerri, hogy képesek vagytok rá. Képesek vagytok rá.

Vegyünk most egy mély lélegzetet erre. Ez az egyik ellenálló erő.

Köszönöm. (vissza adja a sálat) Besugároztam az energiámmal és a szeretetemmel. (nevetés)

Van egy másik dinamika, amely nagyon hasonlít ehhez, mindeközben, egy olyan emberekből álló csoport dinamikája, akik jelenleg a Földön vannak és nem akarják a változást. Mindig vissza akarnak nyúlni a régi módszerekhez, de tudjátok, hogy ez lehetetlen.

(iszik valamiből majd fintorog) Azt hittem, kávé lesz.

**LINDA:** Mit szeretnél?

**ADAMUS:** Ők nem akarnak változást, félnek a változástól. Azt hiszik, hogy a változás ördögi lesz, ismeretlen, istentelen, ezért ragaszkodnak ahhoz, hogy minden maradjon a régiben, vagy menjünk vissza az egyszerűbb időkbe. Pedig azok nem voltak egyszerűbbek, csak emlékeztetek az előző életeitekre, hogy mennyire nem voltak egyszerűek azok. Mennyire tudatosság nélkül zajlottak ezek az életek.

De ők vissza kívánnak menni, vissza úgy 1400-2000 évvel ezelőltre, a régi szép időkbe. (nevetés)  
Igen, vissza a sivatagba. Nos...

Ők mindent megtesznek, amit csak tudnak, a tömegtudatból kiindulva, hogy ellenálljanak a változásnak.

És vannak mások, akik tudják, hogy a változás elkerülhetetlen. meg fog történni, így vagy úgy. Vannak néhányan, akik megértik, milyen szépséges is a változás.

(Séta közben, a hang technikusok pultjánál nyomogat egy-két gombot) - Nem bánod, ha egy két gombot benyomok? Nos! Elképesztő! (nevetés)

Ezeket a dinamikákat mind érzitek az életekben. Érzitek, hogy a tömegtudat egy része nem hiszi el, hogy képesek vagytok felelősek lenni, illetve egy másik része pedig nem akarja a változást. Ez pedig elképesztő energia konfliktusokat okoz. Olyan konfliktusokat, amelyeken majd ma később dolgozni fogunk. Talán... csak talán szeretnél majd velem tartani a mai feladatunkban... szeretnél?

**LINDA:** Először mondj róla többet! (nagy nevetés)

**ADAMUS:** Mondhatom, hogy nagyon erős, izgalmas energiákról van szó, rengeteg drámáról... rengeteg szenvedélyről, rengeteg dualitásról - ezek így együtt összekeveredve, egy kis intrikával megfűszerezve és összeesküvéssel...

**LINDA:** Inkább megvárom a beszámolódat...(nevetés)

**ADAMUS:** Nem kell a fizikai testedet is magaddal hoznod... ettől félsz igazán, hogy valami megsebesíti majd a fizikai testedet. A tudatosságod miatt nem aggódsz, mert arról tudod, hogy elég rugalmas. Megbízható. Azon sem aggódsz, hogy a szellemeddel gyere oda, hogy kilépj és megnézd, mi történik. Attól egyáltalán nem félsz, amikor azt mondom, gyere nézzük meg ezt a konfliktust - ez ma később meg is fog történni, vagy holnap... Menjünk oda a tudatoddal, a szellemeddel. ne foglaljunk állást... noha tudod, hogy az jópofa dolog, olykor-olykor. Próbáljuk meg nem erőltetni egy végkifejlet megvalósulását, akkor sem, ha ... Végy egy mély lélegzetet, emberek élete és tulajdona érintett az ügyben. Csak menjünk oda és vigyünk magunkkal új potenciálokat. Olyan potenciálokat, amelyeket az érintett felek még nem ismertek fel. Látjátok, ezt teszi egy igazi „változást segítő”... ezt teszi az igazi szellem.

Tudjátok, a nagy Szellem nem igazán képes erre, viszont ti igen, ha hiszitek, ha nem. A Szellem folyamatosan ott van, de nem képes úgy, ahogy ti, potenciálokat megnyitni. Aki igazi tudatos emberi alakban létezik és megérti, hogy működik az energia, ő rendelkezik a legmagasabb tudatossággal ahhoz, hogy behozzon új potenciálokat, még az angyali lényeknél is jobban tudja ezt. Az angyali lények ködösek, nem szilárdak, de az ember, aki kiterjeszti az energiáját egy ehhez hasonló helyzetbe, több potenciált tud behozni, mint bárki vagy bármi más. Úgyhogy tegyük ezt ma meg, miután átveszitek a vetítéseteket, miután a találkozó lezárul...

Egyébként (belemondja a kamerába) bocs, de lemaradtatok a hívásról, mi szerint ma hamarabb kezdünk ... nem Te Larry ... hanem ide mondom, a kamerába... Bocs, ha nem kaptátok meg az üzenetet, ma korán kezdünk, ha szomorúak lennétek, hogy a vetítésről lemaradtatok, azt utána csináljuk majd, mert most éppen



üzenetet adok át. Köszönöm!

Nos, akkor menjünk oda később... vajon hatással lesz-e majd rátok? Vagyis milyen hatással lesz rátok az, hogy odamegyünk? Valószínűleg érezni fogjátok a feszültséget, egy hatalmas energia mennyiséget, amely készen áll arra, hogy összeütközzön. Nem fogja bántani a testeteket, nem szükséges. Egy kicsit aggódtok, de ez már azelőtt is így volt, mielőtt ma ide jöttetek. (nevetés)

Az elkövetkező napokban tűnődtek majd azon, hogy mi is történik, erről majd egy perc múlva beszélünk,

Nos, kedves Shaumbra, utazgassunk majd közösen később...

### ***Mit választasz?***

Mi következik? A múltkor beszéltünk a nagy kérdésekről, amellyel szembetaláltatok magatokat, a találkozónk előtt - nagy kérdések, nagy dilemmák, amelyekben épp átmentek - „*Itt akartok maradni a bolygón?*” Nos, nem akartok fájdalmas fizikai halált, de ha választhatnátok egy olyan halált, amellyel egy csettintéssel odaát teremtek, megtennétek? Semmi fájdalom... Semmi hátrahagyott rész. Ha csak így visszatérhetnétek a túloldalra, megtennétek? (vannak akik a közönség soraiban Nemet válaszolnak)

Nemet mondtok, de a Shaumbrák úgy két harmada, akik házi feladatukként kapták, hogy a múltkori találkozónk utáni hetekben időzzenek el ezen a kérdésen, nos, két harmaduk továbbra sem tudja, mit akar tenni, továbbra is halogat, továbbra is a rémes szörnyű mentális forgatókönyvet járatják magukban, mely szerint: „*az egyik oszlopba beírom miért kellene maradnom, a másikba pedig azt, hogy miért mennék*” És eközben az történik, hogy az energiájuk nagyon-nagyon elakad. És amikor emlékeztetem arra őket, ahogyan tettem, hogy itt az ideje döntést hozni, ezer meg ezer kifogással jönnek. Sőt még drámákat is teremtenek az életükben, amelyeknek nem kellene ott lenniük, csak azért hogy ne kelljen válaszolniuk a kérdésre. A köztes állapotban vannak. Ez még csak nem is a semmi zónája, mert a semmit is választhatod, de ők csak az űrt választják, ők... még csak nem is a semmit választják. Nos, tulajdonképpen a frusztrációt választják.

A kérdés másik része, amelyet a múltkori találkozónk előtt tettünk fel, az volt, hogy ha maradok, akkor mit akarok csinálni? Mit fogtok tenni? Ez egy nehéz és frusztráló kérdés. „*Nem tudom. Mit szeretne a Szellem, mit tegyek? Ül le és gondolkozz azon, hogy mit akarsz tenni*” - a Szellem ezt akarja.

Néhányotok nagyon az elméjébe ennek a kérdésnek a kapcsán. Visszamentetek a korábbi tapasztalataitokba - mi volt jó érzés, mi nem. Ennek a kérdésnek a hátulütője az, hogy szinte lehetetlen megválaszolni, mert ami a potenciálok mezején számotokra elérhető most, azt az elme fel sem tudja fogni. De mégis éreztétek. Éreztétek. „*Van valami, amit tehetnék. Valami, amit nem az emberiségért tennék, hanem önmagamért. Még csak nem is az aspektusaimért. Csak önmagamért tehetem meg.*” Éreztétek, ám, amikor próbáltatok igazán kifejezni, szavakba önteni, elszállt, eltűnt. Ez nagyon-nagyon természetes.

Maradj az érzéseidben, nem kell meghatároznod. Nem szükséges, hogy képes legyél leírni egy papírra, amit tenni szeretnél. Lépje be ezekbe az érzésekbe. Valami, ami kiteljesítő, ami vidám, ami felszabadító - talán valami ilyesmit akarsz tenni. És én nem kérdeztem, hogy mit akarsz.. Talán nem akarsz munkát. Tudod, hogy túlélhetsz munka nélkül is. Tényleg. Kérdezzétek meg Aandrah-t és On-t (Normát és Garretet). Kérdezz meg oly sok embert, akinek már nincs a régi világnak megfelelő régi tudatosság szerinti állása. Fent lehet maradni ezen kívül is. Ezt nevezzük szuverén lénynek.

**LINDA:** Igen, de néhányan azt hiszik, ez a semmittevést jelenti.

**ADAMUS:** Ha azt választod, hogy nem teszel semmit, rendben. Rendben van. Hogyha leállítod az elmédet, amely arra keresi a választ, hogy mit is akarsz csinálni és belépsz az érzéseidben, hirtelen fel fogod ismerni, hogy a Szellem szeret kiterjedni. A Szellem szeret interaktívan létezni. A szellem egy semleges, lagymatag állapotban romlásnak indul. A Szellem szeretne kiterjedni és kifejeződni. Ezt le is írom. Talán már hallottad korábban, de aztán a feledést választottad. A Szellem szeretne kiterjedni, mindig, mindig.

Láttátok a leépülést. A Szellem nem tud és nem akar visszamenni. A Szellem nem akar csak úgy semmit tenni, mert lényegében a Szellem, a ti lényegeitekben ott van az teljes Életöröm, a kiterjedés teljes öröme, amivel újra és újra keresi a választ: „*Na, mi jön most? Mit teremthetek?*” A Szellem nem szereti az elakadást. Tehát még ha meg is próbáljátok a semmittevést és otthon ültök a nagy kanapétokon, az amerikai konyhátokban, szinte képtelenek vagytok rá. Az örületbe kergeted magad ezzel, először is kiakasztd magad, majd belekezdesz önmagad agyonelemzésébe, egy csomó mentális eszme futtatásba, majd össze fogsz omolni. De legalább ezzel is csinálsz valamit!! (nevetés) És én tényleg nem azt mondom, ...egy kis humorral,...na, de tényleg ez is valami. Ez annak a tapasztalata, hogy magatokat teljesen az örületbe kergetitek.

A Szellem ki akarja fejezni önmagát. Amikor reggel felkelsz és minden olyan tökéletesnek tűnik, nem érdekel a világ, csodás nap jött, a családot elment a napot máshol tölteni, az egész ház a tiéd és érzed ezt a mindent átható örömet, nos mit akarsz tenni? Énekelni, sétálni, lélegzeni, de valahogy ki szeretnéd ezt fejezni. Ilyen a Szellem. A kiterjedés öröme a kifejeződés örömébe vezet. Nos, kedveseim nagyon nehéz lenne - próbálkozzatok vele - nehéz lenne nagyon a semmittevést. Mikor volt utoljára, hogy nem csináltál semmit?

**LINDA:** Két másodperccel ezelőtt.

**ADAMUS:** Ó, nem, nem. Mert felugrottál ide...(mutat a fejére) és innen (szívére mutat) végtelenül szeretsz engem, persze. Ez pedig már valami, nem semmittevést. (sok nevetés)

Nos, kedves Barátaim, merre vagyunk most? Elkalandoztam...Nos, tapasztalás és kiterjedés.

### ***Bízni Magatokban***

Nos, rengeteg dolog történik most. Ma pedig egy dologra szeretnék koncentrálni - ami nagyon fontos. Mondhatjuk azt is, hogy a következő lépcsőfokunkra lépünk. Ez pedig majd elvezet egy csoportos megtapasztaláshoz, ma éjjel, kicsit később.

Felteszek egy kérdést és kérem Lindát, Eesából, hogy szaladgáljon a mikrofonnal.

**LINDA:** Örömmel.

**ADAMUS:** Készen állsz?

**LINDA:** Igen, uram.

**ADAMUS:** Ennek a csoportnak ma azt a kérdést teszem fel, hogy milyen szinten bíztok önmagatokban? A tízes skálán? A 10 a legmagasabb szint - a teljes, feltétel nélküli bizalom; az 1 pedig azt mondja, jobb ha lehúzd magad a WC-n. Éreztétek. Vegyetek egy mély lélegzetet és éreztetek bele. Nincsenek rossz válaszok. Nincsenek jó válaszok sem. Önkénteseket, Linda!

**LINDA:** Ó, önkénteseket...már itt is egy.

**ADAMUS:** Önkénteseket...(nevetés) mennyire bízol magadban?

**GAIL:** Fel kell állnom?

**LINDA:** Ahogy akarod.

**ADAMUS:** Gyerünk.

**GAIL:** Felállok. Tudom, hogy úgy is belém kötnél...Szóval attól függ, tényleg, hogy miben vagyok épp...milyen szakaszban...

**ADAMUS:** Lélegezz mélyen.

**GAIL:** Mindenki lélegezzen velem, kérem!

**ADAMUS:** Igen, szóval, milyen szinten bízol magadban?

**GAIL:** Az elmúlt hónapban, másfél.

**ADAMUS:** Másfél a tízes skálán. Jó. Köszönöm az őszinteséged.

**GAIL:** Igen.

**ADAMUS:** És most?

**GAIL:** Most? Olyan 8-9.

**ADAMUS:** Ez jó. Jó, tehát átlagolva 2,2. (nevetés)

**GAIL:** Igen, valami ilyesmi.

**ADAMUS:** Igen, és ezt jó felismerni. Köszönöm az őszinteséged. Ezen ma változtatni fogunk. Változtatni fogunk. Te fogod megváltoztatni.

Következő. Az önbizalom szintje, most.

**MICHELLE:** 5.

**ADAMUS:** Felállnál, kérlek?

**MICHELLE:** Egy ötös.

**ADAMUS:** Tehát egy ötös, megengedsz egy személyes megjegyzést?

**MICHELLE:** Persze.

**ADAMUS:** Persze. Hallottam, ahogy azt mondtad, „oh-h-h” (nevetés)

**MICHELLE:** Persze.

**ADAMUS:** Oh-h, persze... Mi az, ami miatt nem bízol magadban? És utána meg is mondom majd a választ.

**MICHELLE:** Amikor azt érzem, hogy bízok magamban, be kell látnom, hogy ez nem teljesen igaz.

**ADAMUS:** Igen. Mi az, amiben nem bízol magadban?

**MICHELLE:** Hogy mindig helyesen cselekszem.

**ADAMUS:** Jó, nos, ha szabad...

**MICHELLE:** Igen.

**ADAMUS:** Rossz döntést hozni; bízni a testedben - gond, gond, gond... és hinni a hiedelmeidben - gond, gond, gond. És mindenki másnak is mondom, mert valószínűleg ez rátok is vonatkozik. Szóval köszönöm.

Egy végső félelem bukkan fel, amikor a fejlődésedben elérsz ebbe a pontba, hogy rosszul döntesz majd. Uram Isten, mennyi élet - 1000 vagy 1400 - 1800? Most nem akarsz nagyot hibázni egy rossz döntéssel! (nevetés) Nehogy visszaküldd magad az egyes életbe. Vagy Lemúriába, vagy ha



szerencsés vagy, akkor Atlantiszba. Szóval nem akartok rosszul dönteni.



(Séta közben megragad egy Interdimenzionális Élet DVD csomagot) Ó, kitűnő program azoknak, akiket érdekel a multidimenzionális kiterjedés. Köszönöm. Én csináltam! (nevetés)

Bízni a testetekben. Több életek volt, amelyben a testetekkel hadilábon álltatok. A test tart itt benneteket. Ezért vagytok rá mérgesek. Ez vicces volt. (nevetés)

Bizonyos szinten az összes nehezteléseket, mely a földi létezéssel kapcsolatos, a testetekre árasztjátok. Ha nem az átkozott testetek miatt kellene, akkor nem is lenne aggódni valótok. Később a mai nap folyamán utaztatunk majd egy kicsit - és már látom, hogy néhányotoknál már meg is jelent a kis félelem... „*Mi fog történni?*” Nos, ha azt mondtam, hogy nem kell aggódnotok, nem történik semmi a testetekkel, akkor ti erre így léptek: „*Rendben, akkor mindenre képes vagytok*”. Szóval, tehát a testtel kapcsolatos problémák és a hiedelmek.

Mindenkinek mondom, aki itt van és akik késve érkeznek a Webcastra (internetes közvetítésre) (a kamerába mondja ismét) Én Adamus vagyok. Későn érkeztek. (némi nevetés) Nem, ez nem Geoffrey, nem. Ő sosem nézni ki ilyen jól (pózol a kamerának) Köszönöm.

Tehát bizalom a hiedelmeitekben. Isten tudja hány vallásos, spirituális szervezetben működtetek. Túlterheltétek magatokat hiedelmekkel. Hiedelmekkel. És a hiedelmek mókás dolgok. Rengeteg vidámságot hordoznak, ahogy a színészkedés is nagyon mókás, ha megérted, hogy épp mit is teszel. De ha elfelejted, hogy épp színészkedsz és túl komolyan veszed magadat és azt hiszed ez igaz, akkor már nem mókás a dolog. Ha komolyan veszed a hiedelmeidet, akkor fájdalmat okoznak majd. Elakadtok és valahogy ki kell majd szabadulnotok ezekből a hiedelmekből.

A hiedelmek nem rosszak. Ezt szerettem volna tisztázni. Semmi gond nincs velük, mindaddig, amíg tisztában vagy vele, hogy te teremtetted őket és hogy bármikor vissza is vonhatod a teremtésedet. Míg tisztában vagy vele, hogy a hiedelmek átmeneti célt szolgálnak és nem ragadsz beléjük, addig nincs gond. Közületek hányan - nem kell hangosan válaszolnotok - hányan hittetek a pokolban számos életem át? Bele ragadtatok ebbe. Fél vagy egész életeken át szaladtatok, mert annyira féltetek a pokoltól. Nem gazdagodtatok úgy mond teljes tapasztalattal ezekben az életekben, mert egy hiedelem rendszer előtt menekültetek - a pokol előtt. Halálra rémített benneteket! (nevetés) Köszönöm.

Következő. Magadban bízol-e, mennyire, egy 10-es skálán hol vagy most éppen?

**KAREN:** 7 vagy 8 az utóbbi napokon.

**ADAMUS:** 7 vagy 8. És átlagban? Az elmúlt 2 évben?

**KAREN:** Ó, fent és lent, fent és lent.

**ADAMUS:** Átlagolj.

**KAREN:** Talán 4 vagy 5, átlagosan.

**ADAMUS:** Négy vagy öt. Ok. Jó.

**KAREN:** Ám olykor nagyon erősen és máskor nagyon gyengén.

**ADAMUS:** Igen, ez a hullámvasút effektus. Ez része a felébredési folyamatnak. És milyen gondokba ütköztél, a magadba vetett bizalom kapcsán?

**KAREN:** Amikor belül tisztán hallottam, akkor igazán nagyon bíztam magamban és szárnyaltam.

**ADAMUS:** Nem ezt kérdeztem. Mik voltak...- lélegezz mélyen egy pillanatra - mi okozta

valójában azt, hogy kilépj a magadba vetett bizalomból? Annyira nyilvánvaló. Most gondolkozol... Nem érzel..

**KAREN:** Nyilván az, hogy az emberire támaszkodtam.

**ADAMUS:** Megadom neked a helyes választ. *Attól féltél, hogy bántani fogsz másokat.*

Az egyik legédesebb, legsugárzóbb hozzáállással rendelkezel, ám olykor megbántasz embereket. Nem szándékosan, nem is akartad, ám mégis megbántottál embereket. Erre mit tehetsz? Mit tesznek, mindannyian, ha bántotok másokat - ideértve a gyilkolást, kínzást és hasonlókat - amikor tényleg bántotok másokat? (valaki bekiabál: büntudatot érzel!)

Büntudat. Lecsukódsz, bezárulsz, visszahúzódsz. Visszavonulsz és azt mondod: „*soha többé nem fogok...*” Nem utáljátok ezt a „sohát”? „*Soha többé nem kerülök olyan helyzetbe, hogy bántsak másokat!*” Mert rendelkeztetek és rendelkeztek még most is bizonyos erővel, csodás tehetségekkel, amelyek most nem fejeztek ki, mert azzal hozzátok összefüggésbe, hogy másoknak ártotok vele.

És én nem kárhoztalak benneteket azért, mert hogy nem akartok másokat bántani. Elméletileg - filozófia szempontból - Bocs Pete - nem árthattok igazán másoknak. És egy másik, új energiás szempontból, pedig - bocsáss meg Bonnie (közlekedik a sorok között) - egy új energiás szempontból pedig, még ha kísérletet is tennétek rá, akkor sem tudnátok másoknak ártani. Még ha tudatos döntéssel próbálnátok is meg, amely egyáltalán nem csalogató - jelenleg nem tudtok senki másnak ártani. A tudatosságotok, a szellemetekkel való összekapcsolódás nem engedi.

Tudván ezt, tudván, hogy nem tudsz másnak ártani, nem kapsz vissza egy csomó önbizalmat? Felemelhetnék akkor 7-esre a szintedet?

**KAREN:** Igen, persze.

**ADAMUS:** Abszolút, abszolút. Oly sok tehetséggel rendelkezel, tudom ki vagy. Mi együtt dolgoztunk. Tudom mire vagy képes vezetőként és kreatív személyiségként. De visszahúzódtál. Már nem tudsz senkinek sem ártani.

Tudom, hogy ez kihívást okozhat néhány embernek - akik hallgatnak minket. „*Hogy érted, hogy nem bánthatok? Kimehetek az ajtón, magamhoz ragadva egy kést és lemészárolhatok embereket egy bevásárló utcában?*” Nem, nem tudod ezt megtenni. Talán mások képesek rá, de te nem. Nem a hiedelem rendszerek miatt, nem azért mert nagyon erkölcsös vagy. Hanem azért mert olyan tudatossággal rendelkezel jelenleg, amely nem fogja ezt engedni.

Következő. Bizalom szintje. Nos, te hol vagy most épp?

**PAUL:** Valószínűleg 7-8.

**ADAMUS:** Hét-nyolc. Ez elég alacsony. Ahhoz képest, hogy hol lehetnél. Az örömhöz képest, amellyel rendelkezhetnél. Mi állít meg?

**PAUL:** Fel- és lemegy folyamatosan, attól függően, hogy épp milyen bizakodó vagyok.

**ADAMUS:** Igen.

**PAUL:** És, amikor nem vagyok bizonyos, akkor nyitott vagyok minden más befolyásra.

**ADAMUS:** Akkor, mi tart vissza a 10-től? Oly nyilvánvaló. Mindenki tudja.

**PAUL:** A mikrofon. (sok nevetés és taps)

**ADAMUS:** Ez jó!

**PAUL:** Kérek egy Adamus kitűzőt.

**ADAMUS:** Megkapod, megkapod. Mindenki, aki felszólalt, kap egyet - de most folytassuk ezt.



Igen, gratulálok.

Nos, tehát 7 és 8 között vagy. De mi áll közéd és a 10-es közé? Mert valójában mindenkinek a 10-esen lenne a helye és addig nem leszek boldog, amíg nem leszel 10-es.

**PAUL:** Nem érzem, hogy a teljes tudással rendelkeznék az adott pillanatban.



**ADAMUS:** Ismételd meg. Állj fel. Gyerünk. (nevetés, amint Adamus odasétál Paulhoz- aki épp menekül előle) Gyerünk. Ne aggódj. Mondtam, hogy nem fogsz másoknak ártani. Nem fogsz előkapni egy kést. De én igen! (Adamus pofont ad neki - a közönség mosolyog) Akarom hallani, hogy mit mondtál. Gyerünk. Tehát, nem rendelkezel a teljes....

**PAUL:** Tudással és tudatossággal az adott pillanatban, a fizikai tudatommal.

**ADAMUS:** Ez az! Visszaadhatod a mikrofont. Ez tart vissza a 10-től. Sajnálom a pofont. Meggyógyul majd.

Tudni akarod. Intellektualizálni akarod. Ki akarod találni és ha nem megy, ha épp az elméd nem tudja követni, ha nincs értelme, ha nem stimmel, akkor nem is fogod meglépni. Ez tart vissza. Ez... ez van mindig... egy ugrás a bizalomba, amely túllép az elmén, amely mélyen a szívbe megy és az érzésekbe, „*Nem érdekel, nem kell tudnom, nem kell az elmémbe összeraknom, nem kell, hogy az elmémrel kövessem. A fenébe az elemzéssel, egyszerűen csak meg akarom élni!*” Ez tart vissza a 10-től, egyébként minden rendben van.

**PAUL:** Tehát, lépjek ki az elméből?

**ADAMUS:** Óhhh, (nevetés) Úgy értem, IGEN! Én nem akarok zavarba hozni téged, de igen, pontosan, lépj ki az elméből. Ne akard kitalálni már. Olykor jól csinálod, amikor elengeded ezt az elme energiát. Fantasztikus elméd van, de mi van, ha az elméden túl is van valami? Ha van valami.... Most megszólítom az elmédet ezzel kapcsolatban. Elme, mi a helyzet akkor, ha van valami, ami jobb, nagyobb, intelligensebb, mint az elme és nincs szüksége vegyi anyagokra és elektromos áramkörre ahhoz, hogy rájöjjön dolgokra? Mi van, ha van valami, ami hatalmas és már itt is van? Erről mit gondolsz?

**PAUL:** Én ezt nem vonom kérdőre, de nem rendelkezem hozzáféréssel ehhez olyan szinten, amellyel meghaladhatnám a nyolcast. Uh-oh.

**LINDA:** Visszavehetném a díjat? (nevetés)

**ADAMUS:** Nem, nem, nem. Ez jó. Ez jó. (nevetés) Ha itt most lenne egy uszoda és a közvetítőmnek és nekem egy kicsit nagyobb testünk lenne, akkor megfognálak és beledobnálak a vízbe, lenyomnám a fejedet a víz alá és a halál pillanatáig tartanám oda lent - bizony ilyen fiú vagyok! - addig, amíg annyira akarod azt a lélegzetet, hogy *bármit* megadnál érte. Bármit! Bármit! majd felhúznám a fejedet a vízből és újra élesztenélek és azt mondanám: ha ennyire akarod megismerni magadat és ennyire akarsz önmagad lenni, ennyire akarod meghaladni az elmédet, ilyen erősen vágyasz rá, akkor el fogsz jutni oda. Vagyis, nem akarod eléggé.

**PAUL:** Igen, ezt most érzem.

**ADAMUS:** Igen. Így rendben vagyunk. Köszönöm. Jó párbeszéd volt. És ez tényleg igazán egyszerű. Csak annyi, hogy megugrod azt, ...hadd mondjam másként. Ennek nincs értelme és nem is lesz soha. Soha nem fogod kielégíteni az emberi intellektusodat. Soha nem fogod kielégíteni az elmédet arra vonatkozóan, hogy mi zajlik a Földön. Soha nem tudsz rá magyarázatot találni. Ebből kifolyólag, hagyj fel a próbálkozással. Fejezd be a próbálkozást.

Az igazi élet - nem kell, hogy értelmet találj neki. A pillanatban van. Spontán. Intuícióból jön. A

gnosztból jön. És az elméd - uram, az elméd - azt kiabálja: „*Vigyetek innen ki! Vegyétek le rólam a terhet, hogy ilyen okosnak kelljen lennem, hogy mindent értenem kelljen. Oldozzátok fel a korlátaimat, hogy én, „minden részed” kiterjedhessen és növekedhessen, kinyújtózhasson.*” És az elméd vágyik erre. De annyira ural a program, a hipnózis - mindannyiokat - a gondolkodásra ösztönözve, hogy azt hiszitek, hogy ki kell találjátok. És nem fogjátok. Tehát engedjétek el. Élvezzétek, mókázatok.

**PAUL:** Köszönöm.

**ADAMUS:** Kockáztattál, igen. És adok neked egy külön Adamus díjat is. (Linda mindenféle hangok kíséretében igyekszik Cauldre zsebéből kimenteni a pénzt) Nem, nem érintheted a közvetítőt!! Ne érij... ez egy játék. Egy játék. Választhatok Cauldre egy dollárosa és egy ropogós 100 dolláros között. Melyiket választod? (szünet, amint Paul elé rakja a két bankót) *Ez ennyire nehéz??* (nagy kacagás)



**LINDA:** Igen, mert tudja, hogy nézem őt!

**PAUL:** Nem félek. Igen, a Franklineset. (100 dolláros)

**ADAMUS:** A tiéd. Köszönöm. (hallgatóság tapsol) Mindig, mindig ellenőrizd Cauldre zsebeit mielőtt előadást tartunk....

És ez jó így, valójában... szereztél egy százast, Cauldre most épp keresett vagy ezret és én pedig örökké gazdag vagyok, azaz nincs szükségem rá.

**PAUL:** Amikor csak akarod! (nevetés)

**ADAMUS:** Minden bizonnyal! Shaumbra, ez...

**LINDA:** Most pedig add oda azt, ami még a zsebében van! (nevetés)

**ADAMUS:** Cauldre most már leégett. Két dollárja maradt... Szóval Shaumbra, ez csak egy papíros! Kapott egy darab papírt és ettől mindenki izgatott lett! Pedig csak egy darab papír. *De* rengeteg energia kapcsolódik hozzá!

Nos, tulajdonképpen szeretnék túllépni az elmén és valami nagyszerűbbé alakítani ezt. Hogy is tudjuk ezt megtenni? Azáltal, hogy fogjuk a 100 dollárost - feltartjuk - és erősen bámulunk rá és próbálunk belőle 1000 dollárost csinálni. Neeem! Hanem azáltal - később együtt megcsinálunk majd egy gyakorlatot, ezt kérlek, arra a feladatra tartogasd - tedd be a zsebedbe és engedd el. Igen, jól van. Jó.

Na még egy párat. Mennyire bíztok magatokban? Állj fel, kérlek. Ettől sokkal keményebb, mi?

**APRIL:** Igen, az.

**ADAMUS:** Ó!

**APRIL:** Nyolcat mondanék.

**ADAMUS:** Nyolc- az jó, az jó... és mi választ el a ...



**APRIL:** Egy száz dolláros! (nagy nevetés)

**ADAMUS:** Tudod, hol van! Igen. Mi választ el? Közel vagy ám hozzá. Mi az, ami elválaszthat?

**APRIL:** Azt hiszem a félelem a .... az attól való félelem, hogy nem jutok el oda, vagy az attól való félelem, hogy eljutok oda. Mindkettő.

**ADAMUS:** Így van. Pontosan. És ez nagyon bölcs, ha lenne még pénzem... nézzük csak, van-e

valami értékelhető...

**LINDA:** Gondolni se merj rá! (nevetés)

**ADAMUS:** Igen, ez egy érdekes helyzet. Leülhetsz. Érdekes helyzet. Olyan, mintha közelednél, elérsz a nyolcas vagy épp a kilences szintre és azt mondod: „*Mi van, ha megoldom a rejtélyt? Mi van, ha elérem a teljes önbizalom állapotát, akkor mi van?*” Aandrah?

**LINDA:** Várj, várj! Szaladok a mikrofonnal! Szaladok! Szaladok!

**ADAMUS:** Ha elérnek a teljes bizalomba, akkor mit adnak fel ezzel?

**AANDRAH:** A félelmet, amit olyan sokáig ismerősként kísérték őket.

**ADAMUS:** Az ismerőst.

**AANDRAH:** Igen.

**ADAMUS:** A játszmat. És mi történik? Egy részetek azt mondja, „*Nos, ha a régi ismerős nem létezik többé és játszmányt sem játszmányhatok, akkor nincs semmi dolgom.*” De lesz!

**AANDRAH:** Igen.

**ADAMUS:** Igen, lesz. Ez egyfajta álomszerű állapot, egy játszma, melyet magatokkal üztök. Nos, beérték a teljes bizalomba, feladjátok a játszmatokat és erre egy részetek így szól: „*De ha nincsenek játszmataim, miért maradnék itt?*” Ez egy újabb játék. És nem a dualításban létező játék. Hanem egy új öröm, hogy itt lehettek a Földön, a fizikai testben, fájdalom nélkül, kínok nélkül, minden régi gondtól megszabadulva. Igen, jól van.

Na még egyet.

**LINDA:** Rendben, még egyet.

**ADAMUS:** És az legyen a jó, ne hogy rosszul döntsél nekem. (nevetés)

**LINDA:** Nos, nálam vannak az ékszereid, szóval mindannyian biztonságban vagyunk.

**ADAMUS:** Nem tudsz rosszul dönteni. Nos, önbizalom szintje?

**KIS RÓKA:** Valamilyen oknál fogva előugrott néhány hintó... azt mondanám 7 és 8 között.

**ADAMUS:** 7-8. Rendben. És mi választ el a 10-től?

**KIS RÓKA:** Hogy elfelejtem, hogy ez egy utazás és hogy élvezzem és ne vegyem túl komolyan, különösen most ezekkel az új potenciálokkal, amelyek átjönnek rajtam, hogy érezzem magam biztonságban.

**ADAMUS:** Nos, megadhatom neked az én válaszomat?

**KIS RÓKA:** Persze.

**ADAMUS:** O.P. (Other people: mások)

**KIS RÓKA:** O.P.

**ADAMUS:** O.P: mások - nem öreg emberek, hanem más emberek. Látod, te ezt az egész munkát másokért végzed. Ez a szenvedélyed. Ez az életed. Ez az önigazolásod, hogy itt maradj, én jó emberem. „*Én ezt másokért teszem.*” vagy egyéb változatban: „*Gyermekeim vannak...*” és a kedvencem: „*A szüleim betegek és ezért nem tudok időt szakítani magamra, mert róluk gondoskodom.*” Makyo. Annyira OP. Mindenki másért teszed. Itt kell lenned, hogy vezesd mind ezt a sok szerencsétlen embert a felébredésük időszakában. Itt kell lennetek, hogy a gyermekeitekről gondoskodjatok, mert nélkületek nyilvánvalóan a világ darabjaira esne szét, mert talán nem annyira isteniek. Nyilvánvalóan muszáj



másokról gondoskodnotok. Annyira O.P!! Na, jó. Köszönöm.

**LINDA:** Még egy utolsót?

**ADAMUS:** A te döntésed.

**LINDA:** Azt hiszem jó volna hallanunk a fiatal MacKenzie-t.

**ADAMUS:** A te döntésed. De nekem már nincsen semmi piszkálódós megjegyzés a tarsolyomban. Szóval hajrá, menj csak.

**MACKENZIE:** Fel kell álljak?

**LINDA:** Csak időben.

**ADAMUS:** Igen, fel kell állnod.

**LINDA:** Üdvözlünk, Mackenzie.

**MACKENZIE:** Köszönöm.

**ADAMUS:** A tizes skálán.



**MACKENZIE:** Öszintén, azt kell, hogy mondjam, hogy ez a kérdés...

**ADAMUS:** Nem, azt szeretném, ha hazudnál nekem. (nevetés)

**MACKENZIE:** Rendben, arra is képes vagyok.

**ADAMUS:** Nem, maradjunk csak az őszinteségnél.

**MACKENZIE:** Ez a kérdés kissé összezavar engem.

**ADAMUS:** Tényleg?

**MACKENZIE:** Mondhatjuk, hogy 10-en vagyok vagy 0-án. Mert én vagyok.

**ADAMUS:** Igaz.

**MACKENZIE:** És ha nem bízom magamban, akkor hogy lehetnék én?

**ADAMUS:** Igaz.

**MACKENZIE:** Tehát az elmémben, a bizalom szinte irreveláns, mert nincs is más módja annak, hogy önmagad légy. Vagy önmagad vagy, vagy próbálsz nem az lenni.

**ADAMUS:** Igen. És kit ismersz, aki tényleg önmaga?

**MACKENZIE:** Senkit.

**ADAMUS:** Ki lenne a példaképed?

**MACKENZIE:** Öhm, bocsánat..(kinéz oldalra)

**ADAMUS:** Ne a teremben keresgélj.(nevetés)

**MACKENZIE:** Tudom, tudom! Láttam a képernyőt és ott volt! És ezért arra néztem! (nevetések)

**ADAMUS:** Filozófiai szempontból egyetértetek, gyakorlatilag viszont kissé nehéz. Teljesen igazad van, de ki olyat ismersz, aki tényleg az ÉN...aki a az ÉN VAGYOK példája, aki az igazi Énjét éli?

**MACKENZIE:** Senkit.

**ADAMUS:** Senkit.

**MACKENZIE:** Nem, mert mindenki szabályokat követ, próbálnak a társadalomba beilleszkedni. A leggyakrabban azt próbálják tenni és azt gondolják, amit a többi ember akar... azt nézik, hogy a többiek hogyan reagálnak majd rájuk.

**ADAMUS:** Igen.

**MACKENZIE:** És hogy mit kellene tenniük értük. A végén pedig, senki sem igaz és őszinte tisztán önmagával, mert már annyi minden zajlik. Ahogy a tanárom is mondta a minap, hogy ő azt tanulta, hogy a mi generációnkat kimeríti ez a rengeteg információ, minden irányból, hogy nehéz csak tisztán egy dologként létezni. Szóval...

**ADAMUS:** Igaz. Jól van. Köszönöm. És hadd kérdezzem meg tőled, hogy ha mindezt félreteszed, akkor a tízes skálán...? Tudom, hogy felszínes vagyok ezzel a kérdéssel, de...

**LINDA:** Ő csak 13 éves, egy felnőtt tömegben...

**ADAMUS:** Nagyszerűen csinálja.

**MACKENZIE:** 13??? Én 16 vagyok!

**LINDA:** 15, egy felnőtt tömegben.

**MACKENZIE:** Hat. Tizenhat!

**ADAMUS:** És hol van a bizalmi szinted ezután a kavarodás után?

**LINDA:** Tizenhat.

**ADAMUS:** Nem, a bizalom szintje.

**MACKENZIE:** Öhm, felteszem, mondhatjuk, hogy 10, mert én én vagyok.

**ADAMUS:** Ok, rendben.

**MACKENZIE:** Másból kifolyólag is.

**ADAMUS:** Rendben. Kitűnő. Köszönjük.

**LINDA:** Köszönjük, hogy ilyen bátor vagy.

**ADAMUS:** Nos, kedves Shaumbra, beszéltünk erről a múltkor este, a rádió műsorban, beszéltünk a bizalom kérdéséről és nagyon-nagyon fontos megértenetek, hogy hol is vagytok. Nem kell számokkal kifejeznetek, de tényleg teljes mértékben bíztok-e magatokban? Bíztok-e a testetekben? Bíztok-e a döntéseitekben? Bíztok-e a választásaitokban? Bíztok-e ... bíztok-e a szellemetekben? Bíztok-e az életben? Bíztok-e abban, hogy most ebben a világban éltek, amely tele van káosszal?

Bíztok-e teljes mértékben abban, hogy önmagatok vagytok, magatokra hagyva is? Kiálltok-e egy csoport elé énekelni? Valami rendkívülit csinálni? Bíztok-e abban, hogy az utazásotok teljes egésze, amelyet a spirituális ébredéseiteknek, megvilágosodásotoknak hívunk, valóságos? Vagy egy újabb szeméttel állsz szemben?

Ezért hoztam fel ezt a kérdést, hogy kissé feszítsem a húrt, irritáljalak benneteket - mert nehéz lesz tovább menni, vagyis, mondjuk, még jobban kiterjedni, ha nem értitek meg legalább a bizalmi szinteteket. Nem arról van szó, hogy 100%-ban kellene bíznotok magatokban, hanem arról, hogy miért nem bíztok bizonyos részeitekben?

Beszéltünk a múltkor este... hadd mondjak egy példát. Mondjuk, hogy felkelsz holnap reggel és eléggé szédülsz, beteg vagy, izzadsz, hányasz. Mi az első dolog, amit teszel? Kiszaladsz a WC-re, remélem. (némi nevetés) Második dolog: „*Ugyan, mi rosszat tettem? Mi rosszat ettem?*” Katt-katt-katt az elmében, mindent megvizsgálva. Következő: „*Mit akar nekem a Szellem mondani?*” Következő: „*Talán a testem erősebb, mint a lelkem, mert nézz csak rám, beteg lettem.*”

Erre, kezeled valahogy, egy csomó elengedést végzel a WC-n. Továbbra is szörnyen érzed magad és úgy döntesz, leülsz a számítógépedhez és dolgozol kicsit. Erre csörög a telefonod, összerázkódsz, mert nem érzed magad annyira jól és felborítod a számítógéped, amire abból füst jön ki és ki is gyullad. „*Oh, nem, ez már egy ilyen nap lesz...*” monddod magadnak. „*Mit művelnek az energiáim, mit csinállok rosszul? Miért történik mindez velem? Talán szellemek játszanak velem? Földönkívüliek támadnak meg? Talán valami démoni energia szivárog be a házamba? Tudom, hogy ki kellett volna hívnom egy feng-shuis szakértőt, hogy az elvezesse a démoni energiákat, erre most támadásba lendültek.*”

Tehát ezzel is elbánsz valahogy. Eloltod a tüzet és felismered, hogy immár számítógép nélkül maradtál. Tehát úgy döntesz, beugrasz a kocsidba - és tudod, mi következik ezután - elmész a számítógép áruházba. És miközben vezetsz és a nyomorultnak indult napodon gondolkodol, egy baleset történik. Senki sem sérül meg, de az autód füstöl - úgy, ahogy a számítógéped is, csak ennek kereke is van. Totálkáros lett. Totálkáros. Erre azt mondd: „*Mit csinállok rosszul?*”

Nos, mindezek után... ó, és egyébként, amint ott állsz és várod a rendőroket, rájössz, hogy nincs vezetői engedélyed, vagy épp forgalmid. Otthon hagyta és kiborítod a táskádat, a pénztárcádat és keresgélsz benne, erre valaki odajön, kitépi a kezedből és elszalad vele az utcán.

Erre: „*Na, ma ágyban kellett volna maradjak!*” Nem, nem jó válasz. Kérdés - tudsz a bizalom egy olyan szintjére jutni, ahol tudod, hogy minden abszolút tökéletes? És tudsz-e ezen hangosan kacagni, így: „*Ha, ha, ha, tudom, hogy én teremtettem ezt! Isten nem teremtette... és Adamus? nos...Nem, ő sem.(nevetés) A démonikus szellemi erők? Ők sem. Én teremtettem!*” Tudsz-e a bizalom eme szintjén lenni és azt mondani: „*A fenébe, ez nagyon vicces!*” Vagy legalább is: „*Tudom, hogy innen csak javulni fog.*” Ez már bizalom. Ez bizalom. Belemehetnénk még egy pár egyéb forgatókönyvbe, amíg a rendőrök megérkeznek...de inkább nem tenném. Nos, ez a bizalom.

Mi minden nap kapunk - a „mi” a Bíbor Tanácsot jelenti - szóval naponta több ezer panaszt kapunk a Shaumbráktól a világ minden tájáról. „*Miért történik ez?*” Nos, a válasz, amit adunk így szól: Azért, mert te ezt teremtetted. „*Miért történnek ezek a dolgok az életemben? Biztosan azért, mert el kell végezzek egy kristály tanfolyamot, szükségem van rá, csakúgy, mint arra, hogy vitaminokat egyek... és ..*” És becsavarodtok.

Mi lenne, ha olyan szintű bizalommal rendelkeznétek önmagatok iránt, hogy teljes mértékben bizonyos lennél abban, hogy ez így tökéletes? Mi a helyzet akkor, ha az összes dolog, ami ma veled történt... azért történt, hogy amikor most hívsz egy taxit, hogy az hazavigyen, akkor találkozol valakivel - talán a taxi sofőrrel, talán valaki mással - találkozol valakivel, aki olyan ajándékokat hoz az életedbe, mint például pénz, vagy talán szeretet, barátság, tanítások, bármi! Talán mindezek a dolgok, amelyek történtek ennek a felépítésének részei voltak, amit te és az általad Lelki Önvalódnak nevezett részed megteremtett - a Lelki Önvalód pedig nem aggódik az emberi baleseteken. Veled akar lenni, te pedig behívtad. És ezzel egy olyan dinamikát hoztál létre, amely megállíthatatlan és létre fog jönni.



És hála Istennek, a lelkedben ott van ez a bölcsesség... na már most, nem a lelked teremtette ezeket a baleseteket, hanem egy energia az isteni részed és közted, egy energia, amelyet kihelyeztél, hogy az hozza el neked a megvalósult tapasztalatokat, hogy lehetővé tegye ezt az egészséget és mely továbbra is elhozza majd neked ezeket a tapasztalásokat. A Lelket igazán nem érdekli, hogy összetört-e az autód, mert vannak más autók, nem érdekli a számítógéped, mert amúgy is ideje volt lecserélni, mert vannak dolgok, amelyeket nem csináltál vele, de amiket egy új géppel viszont meg fogsz tudni tenni. Nem érdekli, hogy reggel a wc-ben kötöttél ki, mert ezáltal bizonyos méreganyagokat elengedett a tested, amelyek már jó rég óta be voltak ragadva. Egyik dolog sem izgatja a Lelked ezek közül, mert rendelkezik - vagyis Te - rendelkezel egy mélyebb

megértéssel, egy mélyebb bölcsességgel.

Nos, akkor mi áll az útba? Az emberi aspektus. Az emberi aspektus, amely nem szereti a változást, amely nem akar előrelépni, amely nem hisz saját magában. Tényleg nem hisz. Nem hisz önmagának, mert az emberi aspektus nem valódi. Hanem úgy lett létrehozva. Egy mű és tényleg nem hisz magában, mert tudja magáról, hogy ő csak egy „csinálmány”, csak sajnos ti nem tudjátok, hogy ez egy kreatúra...még.

Mindezek a dolgok megtörténnek, eltörlik a lábatok, elveszítitek a munkátokat és hasonlók. Mi lenne, ha teljes bizalommal rendelkeznétek? Mi lenne, ha nagy mosollyal azt mondanátok: „*Az én saját vezettetéselem megengedte azt, hogy ezek megtörténjenek, hogy kiszedjen az elakadásomból*” vagy „*hogy előmozdítsa dolgokat, hogy folytassuk a kiterjedést.*”

A kérdés az, hogy tudtok-e ilyen szinten bízni? Ez komoly kérdés. Tudtok-e ilyen szintű bizalommal lenni, ha jön egy aggodás hullám, ahogyan az mostanában megtörtént és azt mondani: „*Minden tökéletes, rendben van az életemben.*” - a Ti éleetekben. Ha lesel egy repülőt, ha megcsúszol a jégen és elesel és megütöd a hátad, tudsz-e ilyen szinten bízni? Tudsz?

Egy érdekes dolog történik. Elmondom a történet végét. Amikor ezt választod és képes vagy rá, akkor nincs szükség ezekre a dolgokra, hogy ezek megtörténjenek, mert már eleve kikerültél az elakadásból. Az egyik részed fél, „*Úristen, ha bízni fogok, elveszítem a munkámat és a társam is el fog hagyni és a kutyám meg fog halni és Istenem, ez mind megtörténik.*” Csak azért mert nem vagy a 10-es szinten, mert a 2-esen vagy, vagy a 7-esen vagy a 8-ason.

A számok nem számítanak. Ha bármilyen szintű bizalmatlanság van, ha akár 9,9-en is vagy, az már mind ugyanaz. Ugyanaz a helyzet. Nem számít tehát, hogy valaki azt mondta, hogy „*2-esen vagytok*” az ugyanolyan, mint a 9,9999. Nem bíztok. Nem bíztok.

Nagyon fontos pont. Ok, vegyetek egy mély lélegzetet. Na most... mind agyaltok azon, amit mondtam. Óh, azt mondjátok: „*Nos, akkor, hogy bízzak magamban?*” Hozzatok egy döntést és vegyetek egy mély lélegzetet. Ennyi. És minden alkalommal... ó, más, itt jön a végső érv. Az elkövetkező héten, vagy úgy tíz nap múlva, kaptok majd egy tapasztalatot, amely összefügg ezzel a magatokba vetett bizalommal.

Valami történni fog - és nem mondom meg, mi, csak azt mondom, hogy valami - valami, ami emlékeztetni fog benneteket arra, amiről most itt beszélgetünk, ez egy lehetőséget hoz majd a számotokra, hogy egy nagyon tudatos döntést meghozzatok. „*Bízom magamban? Vagy belemegyek a drámába, a megkérdőjelezésekbe, vagy abba az érzésbe, hogy nem vagyok értékes?*” Lesz egy tapasztalatotok. Írjátok majd le utána. Csak röviden a történetét. Ezzel segítetek leföldelni az energiát, és jó lehet még a soron következő könyvhöz is, amelyet együtt csinálunk majd.

## **AHMYO**

Ez ma úgy néz ki, Zen nap lesz - és köszönöm, Robert, hogy eszerint öltöztél. Megtennéd, hogy felállsz, a sállal együtt? Nagyon Zenes vagy ma. (Robert feláll) Igen, Zen szerzetes stílus.(taps)

Létezik egy szó - amolyan Zenes szó - a teljes önbizalomra. Ahmyo. Ahmyo. Ki tudjátok mondani? (hallgatóság és Adamus együtt: Ahmyo) Odaát ez tényleg nem egy szó, egyfajta vibráció, rezgés. Ahhhh-mmm-yyyooooo (szinte mantraként énekli) Csináljuk csak. Ahhhh-mmm-yooo (mint az Ohm hangzás)

Teljes bizalom önmagadban. Nem a világban, nem a külső világban, nem másokban, nem az istenségekben, nem entitásokban, vagy ufőkban és



egyebekben - hanem önmagatokban. Ahmyo. „*Ahmyo. Vagyok, aki vagyok. Tudom, hogy bármi is történjék az életemben, én teremtem azt a legnagyobb célért önmagam számára. Nem azért, hogy megbüntessem magam, nem azért, hogy „nem tudok megesküdni rá...” nem azért, hogy megleckéztessenem magam, nem azért mert rossz vagyok, hanem azért teremtem, hogy általa a legnagyobb dolgokkal ajándékozzam meg magam.*”

Amikor eljutsz erre a pontra, felnyitsz olyan potenciálokat, amelyek addig ismeretlenek voltak a számodra. Amikor ebben az Ahmyo állapotban tudsz lenni, a teljes bizalom állapotában - „*Én teremtem meg a saját életem, s nem érdekel, hogy a külső körülmények hogyan festenek, folyton én teremtem*” - na ez az Ahmyo. A teljes, feltétel nélküli, nem mentális alapokon nyugvó bizalom önmagatokban. Ahmyo. Amikor eljuttok erre a pontra, ahol ott is vagytok már, csak épp fel kell ismerjétek, akkora dolgok tényleg mozgásba lendülhetnek. Akkor elkezdjük élvezni a dolgot - amit együtt meg is teszünk majd mindjárt. Ahmyo.

Az Ahmyo tiszta, teljesen tiszta, tiszta önvaló, valójában a Vagyok megvalósulása. Ahmyo, amikor véget vetsz a kétkedésnek ami mindazt övezi, ami történik és felhagysz annak elemzésével. „*Mindent én teremtem meg - akárminek is nevezheted - a legnagyobb üdvömért, a kiterjedésemért, az életem öröméért. Minden apró dolog.*” Ez a bizalom szintje az, ami minden Felemelkedett Mestert hajtotta, amit megtapasztaltak, az utolsó életeikben a Földön. Ez az - Ahmyo - az utolsó és talán a legörömtelibb lépés.

Képzeld el, csak egy pillanatra, képzeld el, - csukd be a szemed, ha azt választod - képzeld el, hogy milyen teljes bizalommal lenni önmagadban. Ahmyo. Ebbe beletartozik, hogy a testedben is megbízol. Igen, akkor is, ha lebetegszik, ha fáj, tudsz-e bízni benne? Ahmyo. Mindegy, mi történik, te teremtetted azt az önmagad szeretetéből.

Amikor igazán elkezded megérteni tudatosan az Ahmyot, akkor felhagysz a kis dolgokon való aggodalmaskodással. Már nem aggódsz azon, hogy mi fog történni ezután, mert felismered, hogy ami ezután következik az teljesen tökéletes. Ám, amikor az Ahmyo állapotában vagy, felnyílik egy betegség összes potenciálja - tulajdonképpen nem is betegség az, csak egy tiszta jel. Felnyitja azt a potenciált például, hogy a bőség hiányában vagy már régóta, mert erre fókuszáltál. Hirtelen azt mondod: „*Ezt én teremtem.*” ezáltal kiterjed, kinyílik a valódi legmagasztosabb potenciálad. És többé nem kell megtapasztalnod az életedben az összes szemetet. Ekkor nem hozol be magadnak úgy mond rossz forgatókönyveket, mert többé nincs már rájuk szükség. A Lelked megkapta már a figyelmet és csak arra kért téged, hogy bízz magadban. Bízz magadban.

Nos, mi lenne az Ahmyo antitézise? Ellentéte? Makyo! (nevetés) Így van, Makyo!

Azoknak mondom, akik nem tudják mi is az, azt mondanám, a makyo jelentése... hamis, illúziós, figyelemelterelő és...kimondhatom a szót? Le kell írnom a szót, mert arra kértek, hogy ne mondjam, ki a „lőszart” a csoport előtt. (nevetés, amint leírja a „lőszart” a táblára) A spanyol nyelv szerint: lőszőőr..., na ugye? (nevetés) Nem beszél angol...

Nos, tehát az ahmyo ellentéte, amely a tisztaság, a bizalom, semmifajta rejtőzködés és igazság, bizonyos értelemben mondhatjuk, hogy az a makyo. Itt a makyo, amit én gyakran úgy definiálok, mint spirituális figyelemelterelődés, vagy l.sz (lőszar) - és mindenkivel megesik... Mindenkivel megesik, akit valaha ismertem és a spirituális utat járta, még Buddhával is. Sok makyo volt ott, minden idők spirituális vezetőinél is, beleértve a Felemelkedett Mestereket is, akiket ismertem, mindegyikük elér a makyo pontjához az útjuk során. Az önmegvalósítás vége felé történik meg, elkezdik magukat beszennyezni egy csomó trutyival - spirituális lőszarral, retorikus, dogmatikus, szervezett és strukturális anyagokkal. És ezért mondom azt, amivel gyakran irritálok embereket, hogy akadjatok le az asztrológiáról. Miközben én szeretem az asztrológiát, de akkor nem, ha az már függőség. Szeretem a kristályokat, amikor díszítik a kezemet és a testemet....

**LINDA:** Üdv, az én csapatomban!



**ADAMUS:** mint ékszereket. Tudjátok, hogy szeretem a Tarotot, ha helyesen csinálják, amikor fejleszt és erőt ad. De mindezek a dolgok - és ideértem a szentséges alapokat is, a Shaumbrát -, bizony lehet Makyo.

Mindezek a dolgok elterelhetik a figyelmet. Lehetnek hamisak. És bizonyos okok miatt jönnek létre, azért hogy betöltsenek egy űrt, mert amikor elérsz ebbe a stádiumba a felébredési folyamatodban, hirtelen felismered, hogy előtted egy nagy űr van, a nagy semmi. Vagyis, nem tudod meglátni, hogy mi van az emberi játékokon túl, ezért üresnek érzed az előtted álló fázist. Ezért gyakran raksz egy kis makyot az utadra, teszel egy csomó szórakoztató, figyelemelterelő dolgot, hogy betöltsd az űrt.

Nos, tudjátok meg, hogy nincs űr az egész Teremtésben. Nem is lehet. Nincs ebben a dimenzióban és más dimenziókban sem, nincs űr. Szabaduljatok meg attól a hiedelemtől, hogy léteznek ezek az űrök. Lehetetlenség, mert teremtés van, tehát nem lehet, tehát a jövődet, vagy az állítólag elkövetkező űrt egy halom trutyival, játszmával.

A makyot gyakran azért helyezitek oda, mert ellenálltok a játszmák lezárásának, tehát még több játékot pakoltok magatoknak oda.

A Makyo azért is kerül az utatokra, (az összes figyelemelterelés, és minden egyéb) mert nem akarsz szembenézni a valódi kérdéssel, amely előtted áll, az ahmyo-val. A Bizalom kérdésével.

Én láttam nagyon bölcs, csodálatos, sugárzó spirituális emberi lényeket, akik nagyon-nagyon előrehaladottak voltak a fejlődésükben, mondhatnád, hogy készen állnak az utolsó lépés megtételére, az úgynevezett felemelkedési folyamatban és hirtelen előkapják a makyot. Hirtelen az utolsó pillanatban a hamisságba lépnek. Ki kell tölteniük valamivel. Szó szerint félnek megtenni azt az utolsó lépést - a 100 % bizalomba lépést. El tudnak jutni a 99,9%-ig ám ott húzódik egy félelmetes vonal, amin át kellene lépni. Mindig van egy visszariadás. „*Mindenben megbízok magamban, csak ép...*” és kitöltheted, amivel szeretnéd. „*Minden egyébben, csak a kinézetemben nem, az intelligenciámban nem, a mások előtti megjelenésemben.*” Ez egy nagy csapda a spirituális munkások számára, a spirituális vezetőknek. Hirtelen, azt gondolják, hogy egy bizonyos módon kell megjeleníteniük mások előtt - bölcsen, intelligensen, fehér fényt kibocsátva és áldásokat szórva, bölcs megállapításokat hangoztatva. De nem! Egyáltalán nem! Valójában az igazi spirituális tanító és munkás igaz emberré attól válnak, hogy nem félnek tőle. Nem tartanak tőle. Nos, tehát a teljes bizalom.

Most pedig lépünk a beszélgetésünk gyakorlati síkjára. Nem akarok a vetítés idejéből elrabolni! (nevetés)

**LINDA:** Jobban aggódunk az étel miatt...

**ADAMUS:** Folytatjuk a beszélgetésünket az Ahmyoról-a teljes bizalomról - de közben, ma éjjel, holnap, amikor együtt a csoportunkkal a káoszba belépünk, az ármányba és egy potenciális katasztrófába, alkalmatok lesz megvizsgálni a saját ahmyotokat. Bízol-e magadban annyira, hogy ez valóságos, hogy a csoportos tapasztalatunk valódi? Vagy csak kitaláljuk?

Látod ezt a szintet, amely a bizalmat feszegeti? „*Mi van, ha mi csak kitaláljuk az egészet?*” (valaki beszél: Nem számít) Nos, nem számít. Teljes mértékben igaz, így van... ha még lenne egy másik százasom... de kapsz egy Adamus díjat csak ezért - Nem számít.

**LINDA:** Ki kapja?

**ADAMUS:** A szépséges hölgy ott hátul.

**LINDA:** Melyik?

**ADAMUS:** Majd felteszi a kezét.

**LINDA:** Rendben.

**ADAMUS:** Tudjátok... és vannak, akik vitáznának ezen velem, amikor azt mondom, nem számít. „Mi van, ha mi csak kitaláljuk az egészet? Mi van, ha ez az egész csak egy briliáns figyelemelterelés?” És erre azt mondom, tulajdonképpen nem számít. Tényleg nem. Pontosan.

Akkor vegyünk is egy mély lélegzetet ezzel együtt.

Tehát alkalmatok lesz megtapasztalni a makyot, ahmyot, mindkettőt, ma éjjel és az elkövetkező 10 napban. És ez nem valami féle büntetés vagy lecke. Ez egy tapasztalat, amit önmagadnak adsz, hogy tényleg elkezdj érezni ezt, ahelyett, hogy gondolkozz róla. Ezen keresztül, Paul a lényegét



érezheted meg... itt, itt... (elveszi Paul mobilját) Nem kérem a rágcsídat, hanem a telefonod kell nekem. (nevetés) Rendben, köszönöm - tehát ezen keresztül eljuthatsz ennek valódi érzéséhez. (Paul utánakap a telefonjának - Adamus huncutul mosolyog - közönség nevet) Ezt elbénáztad.

Nos, ... (Adamus feltartja a telefont) Ó, csörög! Hallo? Tobias? Te vagy az? (nevetés) Ó, Kuthumi! Később beszélünk majd. Tudom, hogy fontos, de most itt vagyok egy csoporttal és beszélgetünk. Később mindannyian ott leszünk. Ok, köszi, Uhh, Namasté. (nagy nevetés)

### ***Egybeforrás***

Nos, rendben, most térjünk a gyakorlati alkalmazásra. Itt lesz ez élvezetes. Tehát mindenki rendelkezik egy tárggyal. Paul, a 100 dolláros lesz a te tárgyad. Mindenki vegyen elő egy tárgyat a táskájából, mely lehet ékszer, pénz, vagy egy átkozott mobiltelefon, bármi. Egy toll, igen. Valami, ami a tiétek, nem pedig valaki máshoz tartozó. Lehet kulcsosomó, vagy pénz is.

(Lindához) És a tiéd mi?

**LINDA:** A te ékszereid.

**ADAMUS:** Nem, mert az az enyém! Az kell, hogy a tiéd legyen.

**LINDA:** Oh.

**ADAMUS:** Valami olyan kell, hogy legyen, ami a tiéd.

**LINDA:** Mint például?

**ADAMUS:** Valami. Szép gyűrű van ma rajtad.

**LINDA:** Rendben.

**ADAMUS:** Szépséges gyűrű! Akarsz még több ékszert?

**LINDA:** Igen!

**ADAMUS:** Akkor, gyerünk!(nevetés)

Most elkezdünk, majd folytatunk egy olyan folyamatot, amit forrázatnak fogok nevezni. Ezt kicsit kölcsönveszem Aandrahtól és Ontól, mert ők tartanak egy olyan tanfolyamot, melynek neve lélekforrás-lélekfúzió.

Most az történik, hogy frusztrál a szavak szegényessége... a lelketek, az emberi minőségetek és az aspektusaitok mind egybe integrálódnak... Összefornak. Valójában sohasem voltak külön, az csak egy illúzió. Ám egy nagyon erős illúzióját teremtettétek meg a bennetek lévő Istentől való elkülönülésnek. Már most is ott van bennetek, nem valahol másutt. Nagyon erős hiedelmet és erős illúziót teremtettétek meg, mely szerint vannak aspektusok, széttöredezett részeitek, amelyek

rendszeresen visszatérnek az integrálódáshoz - ezek gyakran nagyon töredezett részek.

Tehát ez egy nagy illúzió. Most pedig az történik éppen, hogy... kövessetek egy kicsit - hogy most minden egybeforr újra. (önt magának egy kis kávé és vesz kekszet) Rendben. Mielőtt ti ideértetek, el kellett vegyek párat. Sohasem marad egy sem.



Nos, amint a lélek és az önvaló újra egybeforr, amint minden visszatér a természetes egységébe, most eljött az ideje annak, hogy ti is magatokhoz ragadjátok azt a hatalmas szépséges energiát, amely az Isteni valótokból árad és kezdjétek el az életek tárgyaiba beáramoltatni azt. Hassátok át azokat általa.

Néhány emlékeztető: Ne tegyétek ezt más emberekkel. Csupán tárgyakkal, amelyek a tieitek. A ti tárgyaitokkal. Kölcsön tárgyakkal se tegyétek. A gyermekeiteket is hagyjátok ki. Lehetőleg a kutyáitokat se használjátok e célból. Csináljátok tárgyakkal... Elkezdünk beáramoltatni energiát. Először olyan tárgyakat fogunk áthatni vele, mint a pénz, a mobil telefonok, autók, a számítógép, bármi, ami a tiétek.

Van egy természetellenes kerítés köztetek és a benneteket körbevevő valóság között. Kitaláltátok ezt a nagyon okos módját annak, hogy elválaszátok magatokat minden mástól és közben önmagotoktól is. Elkülönítitek magatokat a bolygótól, mondjuk úgy, hogy ez a bolygó és ti meg itt vagytok és itt van Föld Anya - Gaia-ma (egy Gaianak öltözött nőt kér meg, hogy álljon fel) Kérlek állj fel, igen, igen. Köszönöm. Köszönöm. (közönség megtapsolja)

Nos, mivel van bennetek egy ellenállás, harag amiatt, hogy teljesen megtestesülve itt kell lennetek a Földön - elkülönítettétek önmagatokat a ti saját életek tárgyaitól is. És létezik az a hiedelem, mely szerint az anyagi dolgok majd fogságban tartanak itt. Pedig nem. Tulajdonképpen segíteni fognak az elengedésben.

Nos, akkor kezdjük az energia beárasztását, kezdjétek el áthatni az energiákkal az életek dolgait, tegyétek ezt nagyon egyszerűen. (Lindához fordul)

**LINDA:** Tessék.

**ADAMUS:** Keresem a....

**LINDA:** Mit?

**ADAMUS:** Keresek egy tárgyat Cauldrénak. Elveszem a gyűrűdet, csakis a példa kedvéért. Nagyon könnyű.

Most értsétek meg, hogy sugárzó lények vagytok, akár tudtok róla, akár nem. Mindig adtok le energiákat. Van olyan, amely elektromos, mágneses tulajdonsággal bír és van, amit úgy mond inkább a fényesség, tudjátok, a fény (mutat a világitásra) adottságait hordozza magában és van olyan, amely inkább a tiszta spirituális energia spektrumából van. Ti folyamatosan sugároztok, teszitek ezt öntudatlanul, szinte összpontosítás nélkül.

Elkezdhetnétek kiárasztani az energiákat tárgyakra, minden különösebb cél nélkül. Nem próbáljátok meg a tárgyat valami mássá változtatni, hanem szó szerint megosztjátok magatokat vele. És amikor áthatod ezt a gyűrűt önmagaddal, semmitől nem kell megválnod önmagadban. Nem veszed el egy részét a lényegi energiádnak, hogy valami másba helyezd át, mert most ebben az Új Energiában nem létezik soha többé a veszteség. Mindig gazdagodás van. Látjátok, az Új Energia másképp működik. Soha nem vesz el. Az energiák lényegi értéke mindig ugyanannyi marad vagy, megnövekszik. Szóval ne aggódjatok amiatt, hogy egy részeteket megosztjátok.

Itt most kezdjük a kiárasztást, áthatást, vagy, úgy is mondhatnánk egybeolvasztást - kiolvadás és beolvadás. A egybeolvadás francia kifejezéssel, hogy is van? Mélange? (a közönségből megerősítik)

Mélanzs...ez nem hangzik jobban, mint az egybeforrás?

Mondjuk, hogy bárminek hívhatjátok...azért mondjuk együtt: mélange. Mondjuk...segítenél? (Alain a francia kiejtéssel mondja: mélanzs) Mikrofont kérek.

**LINDA:** Semmi gond.

**ADAMUS:** Tényleg hallantok kell ezeket a nüanszokat, a Francia nyelv szépségeit.

**ALAIN:** Mélanzs.

**ADAMUS:** Mélanzs. (tele van a szája keksszel és úgy mondja) Mélanzs...(sok nevetés) Cauldre jobban tud franciául, ha tele van a szája...Mélanzs (még több nevetés)

Nos, akkor elkezdjük a kiárasztást, egybeforrasztást. És ne zavarodjatok össze az egybeforrás miatt. Ez egy nagyon egyszerű folyamat. Miért? Miért fogjuk ezt tenni? Mert ez a gyűrű, vagy bármilyen egyéb tárgya, amit tartotok, sokkal több potenciált hordoz, mint ami nyilvánvaló, amit láttok itt. A nyilvánvaló a pár szem apró kő - igazán szeretném, ha Cauldre venne neki nagyobb kövekkel ellátott gyűrűt is - és némi aranyat. Egyébként az arany - és ezt majd megfigyeljük, amint...- elkezdünk majd belemenni a drágakövekbe és az ékszerekbe.



**LINDA:** Ó, drágám... (nevetés)

**ADAMUS:** Az arany szépséges, mert az arany valószínűleg a legjobb emberi alkotóelem arra, hogy kiegyenlítse az energiákat az alkímia közben. Az alkímisták nem próbálták meg a dolgokat arannyá változtatni, hanem igazi aranyat használtak, vagy az arany energetikai dinamikáit, hogy kiegyenlítsék a folyamatot. Minden alkalommal, amikor alkímiázol, amikor transzmutálsz, amikor kioldasz energiát, amely valamibe be van zárva, hatalmas energetikai mozgás és transzmutáció történik, mely valójában túltöltést is okozhat. Az alkímisták az arannyal dolgoztak, mert az kiegyenlítőként hat erre a folyamatra, tehát az nem fog kimeríteni benneteket. Csupán egy egész kis arany kell ahhoz, hogy az alkímiát tartósan egyensúlyban tartsa.



Nos, miért fogjuk mi áthatni ezt a gyűrűt az energiánkkal? Mert ez a gyűrű annival több, mint egy egyszerű gyűrű. Ennek a gyűrűnek olyan potenciáljai vannak, amelyeket még csak el sem kezdtem felismerni. A száz dolláros, amely immár a tiéd és nem Cauldréjé, szintén rendelkezik potenciálokkal. Ez egy darab papír, de rengeteg potenciál hozható ki belőle, ha áthatod az energiáddal. Vagyis, olyannyira megbízni önmagadban, hogy nyugodtan behelyezheted egy részedet, anélkül, hogy aggódnál olyasmin, hogy majd valaki más, egy félelmetes dolgot művelne veled, vagy valamilyen démoni szellem megszállna téged. Ők nem akarnak megszállni téged, bízz bennem. Nem így, hogy itt tartotok a fejlődésetekben. Túlságosan tiszták vagytok a számukra. Inkább más emberek után mennek. Erről majd később beszélek.

Nos, hogyan sugárod át?

(Adamus vesz egy mély lélegzetet és gyengéden ráfúj a gyűrűre)

Egyszerűen csak megtettem. Vettem egy mély lélegzetet. Lazítottam. Cél nélkül. Nem azért, hogy változást erőszakoljak ki. Nincs nyomás, nincs ellenállás. Annyira bízom önmagamban, hogy nem kell aggódnjak. És a lélegzet által megosztottam magam vele. Besugároztam, áthatottam. Kiterjedtem ebbe a tárgyba, minden elvárás nélkül, anélkül, hogy ilyet mondtam volna: „*Rendben, akkor most változz 5 sokkal nagyobb gyűrűvé.*” Semmi ilyen nem volt, csak annyi, hogy annyira boldog vagyok az életemben, hogy ezt megoszthatom a körülöttem lévő fizikai tárgyakkal is.

Most vegyetek egy mély lélegzetet.

Vegyétek a tárgyatokat. Engedjétek el minden elvárást. Bízatok magatokban. Ahmyo. Ahmyo. És csak lélegezzétek bele magatokat ebbe a tárgyba.

(szünet-mialatt a közönség besugározza a tárgyait)

Ha esetleg bekapcsol a kis elmétek és így szól: „*Ugyan, mi a fenét csinálsz?*” Vagy „*Talán nem kellett volna fokhagymát ebédelnem...*” Nos, engedd el...

Most csupán megosztottad magadat, vagy kiterjesztetted - vagy belélegeztetted magadat - egyébként a légzés a legkönnyebb, amit tehetsz; van még egy csomó egyéb dolog, de a légzés nagyon könnyűszóval csupán megosztottad magadat, a Vagyok minőségedet, az Ahmyo-dat ezzel a tárggyal.

Ez nem prána, nem csi, ez nem egy Univerzális mező energiája, ez te vagy. Érted? Nem valahonnan máshonnan jön. Nem valamilyen energiátárolóból merítesz a bolygó túloldaláról. És ez nem is a tipikus életenergia, amely átfolyik a dolgokon. Ez te vagy, a tiszta te.

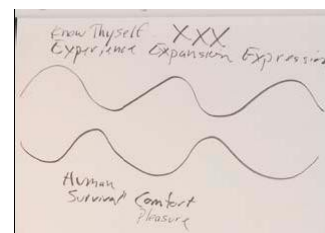
Ekkor az történik, hogy hirtelen ez hozzád kapcsolódik. Benne vagy már a tárgyban. Nem foglyul ejtve, de részévé váltál. Ezzel a mély bizalommal, az ahmyoval, pedig nem is félsz ettől. Nem félsz, így szólván: „*Oh, Istenem, akkor most az összes rossz karmámat belehelyeztem ebbe.*” Ez a tisztaságod. Az ahmyod. Még akár el is énekelhetnéd: ahhhhhhhhmmmyyyyyooooo.

Az én tisztaságom, szeretetem, amivel beléptem ebbe. Köszönöm. (visszaadja a gyűrűt Lindának) Figyeld meg, hogyan nyit majd meg potenciálokat.

Hadd kérdezzek valamit. Mi történik, ha hirtelen - visszakaphatnám? (Lindának) mi történik, ...most, hogy ebbe belélegeztél, ebbe a szépséges gyűrűbe és hirtelen elhagyod? (mozdulatával eljuttatja, hogy a hátsó ajtón kidobja a gyűrűt - Linda megfogja)

**LINDA:** Gondolni se merészelj ilyet!

**ADAMUS:** Akkor ide teszem a mai napon begyűjtött többi dolog mellé. Nos, tehát hirtelen elveszited. „*Oh, ne, elrontottam! És ez most visszahat, mint valamilyen boszorkányos varázslat!*” Nem, ennek teljesen így kellett lennie. Térj vissza az Ahmyoba, van valami történés. A gyűrű nem vészett el, csupán kiterjedt egyéb dimenziókba, egy nem fizikai dimenzióba.



**LINDA:** Ez történt a születési ajándékkal is az idén?

**ADAMUS:** Pontosan ez történt. Pontosan! Elmesélheted a történetet.

**LINDA:** Török országban voltunk a bazárban és néztük az összes szép dolgot a bazárban és hirtelen Geoff, némi behatásra, azt gondolom, meglátott egy gyönyörű arany karkötőt és felajánlotta, hogy megveszi nekem. És elképesztően fantasztikusan nézett ki. Nagyon értékes volt. És nekem tetszett, elfogadtam és felvettem a csuklómra és eltűnt az Egyiptomba tartó repülőjáraton. (brühü-brühü-brühüüü - nevetnek, amint Linda sírást mímel)

**ADAMUS:** Tényleg? Tényleg? Vagy valami más történhetett? Talán egy másik dimenzióba lépett át? Vagy vissza repült egy helyi török esetleg egyiptomi csuklójára? Nem számít. Nem számít, mert volt benne egy csomó szépséges energia. Nem csak az arany és nem csak a darab szépsége, hanem Cauldre szeretetteljes energiája és Linda születési napja.

Nos, erre a makyo azt mondja: „*Én valamit rosszul csináltam. Nem vigyáztam eléggé. Jobban kellene vigyáznom a dolgaimra.*” Vagy, itt egy másik példa a makyora, amit Linda mondott magának. „*Én nem érdemlem meg a szeretetet.*”

**LINDA:** Lemeztelenítettél. Köszönöm.

**ADAMUS:** Teljesen.(nevetés) „*Én nem érdemlem meg, nem vagyok elég jó feleség. Meg kellene tennem még ezt és ezt...Nem fogadhatom el ezt az ajándékot.*” (Linda lecsapja egy párnával) Csak

én üthetek!(nevetés)

Nos, ez a makyo. Egy nagy rakás szar. Ahmyo pedig: „*Ez az ajándék majd folyton adni fog. Ez az ajándék kilépett és kiterjedt. Nem kell, hogy a csuklómon legyen, noha szépen mutatna rajta. Ez az ajándék valahol kint jár és újabb és újabb ajándékokat hoz majd be.*”

Minden a tudatotoktól függ - a tudatosságotoktól. Ha a makyoban vagytok, igazatok van. Elvesztettétek ezt a rohadt drága cuccot és nem kapjátok vissza soha. Ha az ahmyoban vagytok, akkor kioldottatok potenciálokat benne, rengeteg potenciált. Tudtok ilyen szinten bízni? (valaki azt mondja: Húha) Igen, ez bizony húha... ilyen az élet az Új Energiában. És mi így élünk, ezt tesszük.

Nos, visszatérvén... (megpuszítja Lindát) ez Cauldrétól volt. Nos, az átsugárzás...térjünk ehhez vissza. Egybeolvasztani, vegyíteni...mel..mel..

Nos, kérem tőletek, hogy tegyétek meg ti is ezt a tárgyaitokkal és ezt bárhol, bármikor megtehetitek. Akkor is, ha vannak mások is körülöttetek...Ha használhatnám a ... (felveszi Paul mobil telefonját)

**LINDA:** Uh..oh

**ADAMUS:** Akkor is, ha vannak ott mások is, ha akarsz egy kis besugárzást csinálni...(nevetés, amint belelehel titokban a telefonba) még csak észre sem kell venniük. Vagy csinálhattok úgy, mintha épp beszélnétek...(feltartja a füléhez és takargatva belelehel ...még több nevetés) Látjátok, mindenbe beáraszthatjátok az energiátokat.

### ***Gyakorlati alkalmazások***

Nos, milyen gyakorlati alkalmazások vannak? ...Nos először is, emlékezz arra, miért csinálod, hogy megosztod a **Vagyok** minőségedet. Immár annyira bátor vagy és olyan bizalommal bírsz, hogy mindent megtermékenyíthetsz így, ami a tiéd. Áraszd ki. Ezzel életre kelted a tárgyat. Életet lehelsz beléjük.

Próbáljátok ki, ha szeretnétek. Ha van otthon egy kis szobrocskátok - tudom, hogy mindannyiőtoknak van, akkor is ha rejtegetitek és nem áruljátok el nekem, egy Kuan Yin szobrocska, egy Jézus szobor. Csak kérlek, ne használjátok Jézust, amint a kereszten van, inkább csak álljon. Vagy valami kabbalátok biztos van, amit az utatokon találtatok. Nem hinném, hogy létezik egy Adamus szobor, még nem... de hihetetlen lenne..Vagy vegyetek valamit, nem szükséges, hogy valami konkrét előírásnak megfeleljen. Lehet az egy plüss állat, egy kis baba, bármi.

Kezdjétek el besugározni (bemutatja, amint belelelegez egy csészébe) Életre keltitek ezt a tárgyat. Egy intim tárgya, egy szobrocska - elkezditek majd életre kelteni.

Az megtartja majd az energiátokat, hordozza majd és ki is fejezi. Ez egy természetes kiterjesztéséteké lesz. Hirtelen, ez a tárgy, amint hónapokon keresztül ott csücsül majd az éjjeli szekrényeteken, egyszer csak, a gyengéd besugárzások révén - ez egy kulcsszó: gyengéd! - hirtelen rátekintesz majd egyszer és elkezd énekelni és táncolni. Ez azt jelenti, hogy másoknak is meg kell látniuk, amint énekel és táncol? Nem. Meglátják majd? Lehetséges. Lehetséges. Vagy csak azt veszik majd észre, hogy furcsa dolgok történnek a szobában. De el fog kezdeni dalolni, énekelni, beszélni és ez te leszel. Ezt soha ne felejtesd el. Te vagy. Te vagy. A te szereteted és örömed ezekben a tárgyakban. És mindeközben, miközben ez történik, felnyit majd potenciálokat. Nem arról szól ez, hogy imádjátok ezeket a dolgokat, hanem arról, hogy bízzatok annyira magatokban, most, hogy kinyílhattok és megoszthatjátok magatokat - ah, ahmyo! - mindennel!

Most akkor gondolkodjunk a hátralévő 9 percünkben a gyakorlati alkalmazásunkról. Linda, kérlek a mikrofonnal.

**LINDA:** Örömmel.

**ADAMUS:** És kérlek, emlékezzetek rá, hogy most csak a ti tárgyaitokkal dolgoztatok. Tudom, hogy vannak köztetek, akik hazamennek és megpróbálnak majd a házastársukba lehelni. Ne tegyétek! (nevetés) Ez az együttérzés hiánya. Csak a ti saját tárgyaitokba, vagy bárminek is hívjátok. Most tényleg nem ajánlom a kisállatokat sem. Majd egy kis idő múlva lehetséges lesz. Igen, „birtokoljátok” őket. De nem, igazán nem is. Szeretnének majd válaszolni erre. Igen, valaki köztetek már ért is - mert már most válaszolnak rá. Már most. Ez az állat te vagy, de nem tudatosan. Még egy kicsit várjatok ezzel.

Olyan dolgok, mint a fák...Menjetek ki, sétáljatok, de egyelőre hagyjátok a fákat. Csak olyan dologgal tegyétek, ami a tiétek. Ékszeres. És gondolatok másra is. Gyakorlati alkalmazások. Életre keltitek őket és felnyitjátok a potenciáljait a materiális tárgyaitoknak.

**LINDA:** A tollam.

**ADAMUS:** A tollad. A toll jó, miért a toll?

**LINDA:** Hogy megteremtsem a folyamatos áramlást a toll számára, hogy kifejezhessem magam általa.

**ADAMUS:** És ez csak egy tárgyad. Semmi kisállat. Más emberekkel sem. Csak egyszerűen, különösen az első két hónapban.

Nos, akkor a toll. Most lélegezz a tollba. Csináld az ahmyot. Nyisd ki magad. Áraszd ki, emlékezz erre: beleárasztod a *TE* energiádat. Nem a pránát, nem a hasonlókat - hanem a te energiádat, a lelki önvalódat.

Szóval a *TE* tollad, ok.

**CAROL:** És mi a helyzet az autóval?

**ADAMUS:** Autó. Kitűnő. Adjunk egy díjat neki. Díjat.

**LINDA:** Ki volt az? Ki volt? Carol?

**ADAMUS:** Nos, az autó. Tudjátok, hogy már amúgy is ezt teszitek, csak épp nem tudatosan. Az autó átváltozik azzá, ami te vagy, napokkal azután, hogy átvettétek. És a dolgaitok az autóban felhalmozódnak. Ha gondotok van az autókkal, akkor vegyetek egy mély lélegzetet, tulajdonképpen az autó képes önmagának egy másik potenciáljába átváltani, ezáltal sokkal nagyszerűbben szolgálni téged, amit szeretne is, csak épp eddig nem volt rá képes.

Használjátok az ahmyot, lélegezzetek az autóba, miközben vezetitek. Hah, hah, hah, hah. (adamus azt játssza, mintha lélegezne és közben nagyon gyorsan vezetne. sok nevetés) Most pedig hoztok egy tudatos döntést, hogy besugározzátok önmagatokkal az autót. Ez felnyit új potenciálokat. Szolgálni fog benneteket, biztonságosabban véd majd és megbízhatóbb lesz és kevesebbet fogyaszt majd mint valaha!

Következő.

**KATHLEEN:** Számítógép!

**ADAMUS:** Nyilvánvaló darab. Kérjük a mikrofont ide.

**JOSHUA:** A hitelkártyám.

**ADAMUS:** A hitelkártyád! Tetszik! Imádom! (a közönség tapsol)

Most emlékezz arra, hogy mindezt cél nélkül, érdek nélkül teszed. Nem mondod azt: „*Ó, fizess ki nekem az összes kiadásomat*”, mert azon nyomban bekapcsolódik a másik véglet - a dualításban, egy ellentétpár. És ebbe nem akarsz belekerülni. Csak önmagadat lélegezd bele. És életre kel a

hitelkártya. Felnyílnak új potenciálok. Bízol magadban, nem félsz a potenciáloktól. Tudod kezelni őket és bele lélegzed magad. Kitűnő! Kaptál Adamus díjat?

**LINDA:** Már gondoskodtam róla.

**ADAMUS:** Azt gondolom, kettőt is kellene kapnod. Látod? A hitelkártya már működik is! (nevetés) Nos, várjuk a mikrofont. Következő!

**LINDA:** Itt.

**KATHLYN:** A vállalkozói engedélyed.

**ADAMUS:** Vállalkozói engedély. Milyen vállalkozás?

**LINDA:** Milyen vállalkozás?

**KATHLYN:** Kertészeti tanácsadó vállalkozásom van.

**ADAMUS:** Kertészeti vállalkozás. Jó. Kitűnő. Belelélegzel, érdek és cél nélkül, a lelketed lélegezd bele. Tudjátok, nagyon sokatoknál az a helyzet, hogy a Lelketek nem vesz részt az Életetekben, pedig nagyon szeretne. Az emberi oldalatok szerepel, pedig nem biztos, hogy akarja. Most nevéthettek! (nevetés)

Tehát az istenit belelélegzed az életedbe. Látod, hogyan működik? Ilyen egyszerűen. Az isteni el lett választva. Valahol kint volt, vagy épp fent. Most pedig belelélegzitek a lelketeket az életekbe. Igen! Igen! Izgatott vagyok! Na még? Mi más?

**INGE:** És mi a helyzet a szemüveggel?

**ADAMUS:** Szemüveg. Persze. Szemüveg. Lehet, de ne céllal, ne azzal az elvárással, hogy akkor a szemed megjavul. Teljes bizalom. Csak azért lélegzel bele, mert ezt a valamit az arcodon viseled és a tiéd. Nem csinálsz semmi ilyet: „*Hah, hah, hah, (gyorsan lélegzik) tisztaság, tisztán látás...hah, hah, hah, jobb látás...*” Csak belelélegzed a lelketed. Ahelyett, hogy elkülönülés lenne közted és a materiális, anyagi világod között, most egybeforrasztjuk őket, igaz, Aandrah? Pontosan. Tehát, szemüveg. Na még, mi más? Mi fontos még?

**LINDA:** Csak egy pillanat. Egy pillanat.

**ADAMUS:** Mikrofonba.

**VINCE:** A ház kulcsa, a ház kulcsa.

**ADAMUS:** Ház kulcsa. És mi van az egész házzal? Csak áll ott! Hahhh! (nagy nevetés, amint jó nagyot fúj) Igen.

**VINCE:** Én nem gondolkodom olyan nagyban, mint te!

**ADAMUS:** Ház vagy kulcs. Igen - a kulcs a házatad jelképezi, tehát megteheted egyszerűen a kulcsokon keresztül. Igen, a házatad, persze. A házatad sokkal többet hordoz az energiádból, mint bármi egyéb. Tényleg. Mert... mivel oly sok időt töltesz ott, ez a menedéked. Tehát lélegezz a házatadba. És ezáltal a lelked megérkezik a házatadba, a fizikai házatadba. A lelked elvult néhány más házatban, most pedig megérkezhet a te otthonodba. Látod, hogy működik? Behozod, összeforrasztod, átsugárod önmagaddal az életedet és ezáltal kioldasz előzőleg ismeretlen potenciálokat. Következő.

**ALAYA:** Hello Lara, Marty. Tudom, hogy ti srácok most már otthon vagytok. Az ételünk. Étél.

**ADAMUS:** Étél. minden, amit megeszel. Pontosan. És kérlek, ne, ne próbáljátok varázsolni az étellel. Megpróbáljátok reikizni az ételt, még csak nem is áldás ez. Nem kell megáldanotok sem. Csak engedjétek meg a lelketeknek, hogy benne legyen abban az ételben, és ezzel felnyitok benne potenciálokat, legyen szó pizzáról, bio babról, steakról, vagy halról, vagy épp krumpli csipszről,



vagy alfalfáról. Nem számít. Lépjetek túl a táplálkozási diétákon, mert nem számít. A lelketek immár benne lesz az ételben. Nem függök ettől az ételtől, sem energetikailag, sem a fehérjeforrás végett, vagy bármi más okból kifolyólag. Hanem valójában így szóltok: „*Már rendelkezem veled belül és most azért eszem meg, mert szeretném.*” Larry.

**LARRY:** Az egész pénztárcámat.

**ADAMUS:** Az egész pénztárcádat. Rendben, jól van. Ez jó, mert a pénztárca is nagyon szimbolikus. Milyen a pénztárcád?

**LARRY:** Üres.(nevetés)

**ADAMUS:** Milyen?

**LARRY:** Üres. Üres. Van egy százasod? (nevetés)

**ADAMUS:** Igen. Nehéz vagy könnyű?

**LARRY:** Nehéz.

**ADAMUS:** Ne nézz magadra.(Larry belenéz a kamerába, amivel dolgozik)

**LARRY:** Téged nézlek, hogy biztos legyek benne, hogy rajta vagy a képen!

**ADAMUS:** A pénztárcád...Igen, tökéletesen igazad van. Most, azért egy kicsit próbára teszek...A bizalmadat teszem próbára. Hogy ne a makyo állapotodból tedd ezt, ne egy szükség állapotából, vagy egy üresség érzetből, hanem az ahmyo állapotából. A teljes bizalomból. Képes vagy rá, kedves barátom? Ne nézz a kamerába.

**LARRY:** Beszél hozzám.(a rendező szólt hozzá a fülesben)

**ADAMUS:** Mondd neki, hogy ne nézzen a kamerába.

**LARRY:** Fejezd be!

**ADAMUS:** Képes vagy rá, hogy egyszer s mindenkorra belélegezd a lelkedet az életedbe és befogadd a bőséget és ne aggódj azon, hogy az majd elvonja a figyelmedet a spirituális utadról?

**LARRY:** Igen.

**ADAMUS:** Köszönöm. Jól van. Rendben. Következő. Mi egyébbe lélegeznéd még bele magadat?

**DAVE:** A hangszerekbe.

**ADAMUS:** Teljes mértékben igazad van. Ez jó! Hangszerek, akkor is, ha - sőt különösen, ha nem játszol egyikén sem. Vegyél egyet. Lélegezz bele. És figyeld, hogyan kel életre. Tényleg.

Na még egy párat, mert találkám lesz. Kuthumi dühös lesz, ha kések.

**NEVETŐ MEDVE:** Az ágyamba.

**ADAMUS:** Az ágyadba. Ez is jó. Ez nagyon jó. Mi történik az ágyadban? Nem akarom a ..... (nevetés)

**LINDA:** Kérlek!

**NEVETŐ MEDVE:** Igen, az oltárom. Igen.

**ADAMUS:** Az ágyad, mert ez az a hely, ahol az álomállapotodban az elengedést végzed.

**NEVETŐ MEDVE:** Igen.

**ADAMUS:** És ez nem csak alvást jelent, de el tudod képzelni, hogy miféle potenciálokat oldhatsz ki, amelyek az ágyadhoz kapcsolódnak? Kitűnő. És még egyet. Talán Jean, elindíthatnál egy fórumot, vagy egy témát az üzenőfalán, ahol a Shaumbrák leírhatnak néhány dolgot, amelybe bele

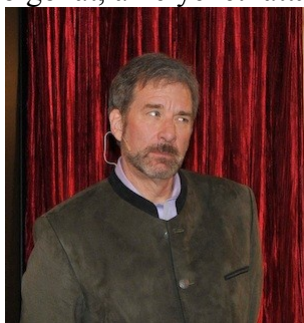
fogják lélegezni a lelküket, hogy azok életre keljenek és ott helyre is lehetne őket tenni, ha épp más emberekbe lélegeznének. Igen.

**JEAN:** A testembe.

**ADAMUS:** A testedbe - kitűnő! Kitűnő. A - hah, hah, hah..(lélegzik) testedbe! A testedbe! Pontosan! Az volt az illúziótok, hogy a testetek fogva tart és elárul benneteket. Vagy ha épp nem, majd fog! Hordozzátok magatokban a hiedelmet a betegség általi halálról, vagy az időskori halálról, a kimerülés általi halálról. Tehát mindez fut a testetekben. De mi lenne, ha- hah- belelélegeznétek magatokat a testetekbe? Néhányan közületek azt gondolják, hogy a test a lélek háza. Hhm, hhm, hhm... De nem engedtétek oda be a lelketeket, mert nem igazán szeretitek ezt a testet, vagy az egészségeteket, vagy bármilyen gondotok miatt, amely a biológiaiatokhoz kapcsolódik. Lélegezzetek bele a testetekbe. Ez az, bizony. Kitűnő. Remélem, mindenki kap egy Adamus díjat.

**LINDA:** Igen, uram!

**ADAMUS:** Nos, rendben, itt az ideje, hogy ezt most lezárjuk, a következő hónapban majd folytatjuk és addig is, kérlek benneteket, találjatok egy két tárgyat. Nem kell ezt túlpörgetni, de találjatok néhány tárgyat, amely valóban rendelkezik speciális jelentéssel a számotokra, olyan dolgokat, amelyeket láttatok itt a táblán. Lehet ez egy darab ékszer, lehet egy kő, amit régen találtál



és hazavitted és most ott pihen a... remélem, nincs oltárotok! Neked van, Nevető Medve? (int a fejével, hogy igen) Szedd le, bontsd le. Ma, hogy holnaptól már ne legyen. Nincs oltár. Az egyedüli dolog, aminek az oltáron a helye a feneketek! (nevetés) Ez egy igaz állítás. Semmi egyebet nem akarok oltáron látni. Semmi egyebet nem szabad imádnod, mint önmagatokat, vagy egy képet magatokról, ha félték oda feltenni a csikketeket. Komolyan mondom. Vegyetek le mindent onnan és rakjatok fel egy képet magatokról. Komolyan.

Nos, akkor oltáros fiú... Azt hiszed, Jézus ott akar lenni az oltárodon? Nem! Vagy Buddha ott akar lenni az oltárodon? Nem! Azt szeretné, ha *te magad* lennél ott. Nincs egyetlen önmagát tisztelő Felemelkedett Mester sem, aki azt szeretné, ha imádnák őt. Nincs ilyen! Mindannyiunknak igazán trutyis történeteik vannak. Elmeséltem már párat közülük a találkozóinkon. Mindnek megvolt a makyo adagja az útján, kereszten lógtak, éhhalált haltak, akármilyen is lett legyen az. Nem akarják, hogy imádd őket, hogy kultuszuk legyen, tudod, miért? Nem akarják, hogy ugyanazt az utat járd, mint ők, ahogy te sem akarsz az újonnan ébredőket pontosan azon az úton látni, amin te mentél végig. Szeretnéd, ha ők isteníténének téged azért, amin átmentél az életedben? Abszolút- talán- mégsem!

Nem! És nem azért mert rossz lett volna, hanem mert kijártad az utat. Van egy...ó, Kuthumi, egy perc és kész vagyok!! - van egy hatékonyabb módja ennek már, egy kecsesebb, könnyedebb út és ez az ahmyo. Ez a teljes kegyelem megnyilvánulása. Teljes kegyelem és kecsesség. Nem akarnak az oltárotokon lenni. Vegyétek le onnan őket. És Gaia sem akar az oltárotokon lenni. Elmegy, amint azt tudjátok. Nem akarnak ott lenni. Kristályok? Már jó régen elvesztették az energiájukat. Nincs szükséged arra, hogy kristályokat imádj, vagy más egyebet. A te képed, az legyen az oltáron.

Akkor vegyünk egy mély lélegzetet. Ma sok mindenben mentünk keresztül, egy újabb csodás találkozónkon. Vegyük is át nagyon gyorsan.

Bizalom, ahmyo. Fontos. Ha csináljátok ezt a beárasztást, akkor ezt a bizalom állapotából tegyétek meg. Mindenféle fenntartás és kifogás nélkül bízz magadban, minden bizonytalankodás nélkül. Vagyok, Aki vagyok. Mi van még ezen kívül? És akkor csinálhatod a beárasztást.

Három vagy négy alkalmon át is beszélünk majd a beárasztásról és arról, hogy milyen változást hoz ez az életedbe. Óriási különbséget éreztek majd, ha ezt csináljátok, azokkal az angyali lényekkel,

akik most jönnek ide először. Nagy változást hoz ez majd abban, amit együtt csinálunk és a világ potenciáljában is. Én a mai napon később fogok egy változást előidézni, holnap, vagy amikor meglesz a közös eseményünk. Teljesen mást teremtünk majd meg, mint az eddigi.

Így hát vegyünk egy mély lélegzetet, a bizalomra, az ahmyora. Vegyetek egy mély lélegzetet és értsétek meg, hogy azzal, ha tudatosan osztjátok meg a lelketeket, önmagatokat és lélegzitek be magatokat az életek különböző tárgyaiba, akkor már többé nem teremtitek meg az elkülönülést önmagatok és az anyagi világ között. Nem teremtetek többé elkülönülést önmagatok és a szellemetek között ebben a világban. Azzal, hogy életet leheltek ezekbe a tárgyakba, azok valóban életre kelnek és egy teljesen új módon fognak benneteket szolgálni.

Nos, kedves Shaumbra, vegyünk egy mély lélegzetet és találkozzunk éjjel.

Közben pedig, mindenkit emlékeztetetek, hogy minden jól van, minden teremtésben és ezért mi mind azok vagyunk, amik. Guten Abend, jó estét!



*Az eredeti amerikai Üzenetből magyar nyelvre fordította: Szénási Kata.*

*(Ha szeretnéd a fordításokat támogatni ezen a számlaszámon megteheted: Szénási Katalin GIRO: 10700244-10377703-53200008)*

*A Bíbor Páholy Adamusát Geoffrey Hoppe, más néven "Cauldre" közvetíti, aki a coloradoi Goldenben él. Bővebb információ: a [Crimson Circle weboldalon](#). A havi közvetítések térítés mentesen állnak a világ fénymunkásai és a Shaumbra rendelkezésére 1999 augusztusa óta, amikor Tóbiás azt mondta az emberiségnek, hogy a pusztulás potenciáljától tovább lépett az Új Energia felé.*

*A Bíbor Kör a humán angyalok globális hálózata, akik elsőként mennek át az Új Energiába. Azáltal hogy megtapasztalják az örömeit és a nehézségeit a Felemelkedési folyamatnak, segítik a többi embert az útjuk részleteinek megosztásával, óvva és kalauzolva őket. Több, mint kétszázötvenezer látogató jön el minden hónapban a Crimson Circle honlapra, hogy elolvassa a legújabb anyagokat, és megvitassák a saját tapasztalataikat.*

*A Bíbor Kör havonta gyűlik össze Denverben, Coloradoban, ahol Geoffrey Hoppe él. A mennyei Bíbor Páholyból érkező üzeneteket Geoffrey hol Tobiástól ( 1999-2009 júliusáig) ,olykor Kuthumitól, újabban pedig leginkább Adamus St.Germaintől, vagyis 2009 szeptemberétől új nevén: Adamustól, veszi át, és továbbítja az emberek felé.*

*Tóbiás szerint, ők csupán leolvassák a mi energiáinkat, és visszatölcsmcsolják a saját információinkat a számunkra. Így láthatjuk emberként magunkat kívülről, miközben benne vagyunk a tapasztalásban. A "Shoud" a közvetítés szerves része, amelyben az emberek energiája közvetlenül árad át Geoffrey Hoppe-n keresztül.*

*A Bíbor Kör találkozái nyitva állnak a nyilvánosság előtt. A Bíbor Kör a bőségére a nyitott szereteten keresztül tesz szert, és a Shaumbra ajándékaiból, szerte a világból. A Bíbor Kör legvégső célja az, hogy humán kalauzolókként és tanítókként szolgálják azokat, akik a belső spirituális ébredés ösvényén járnak. Ez nem evangelizáló misszió. Nem "örömhírhozás." Inkább, a benső fény fogja odavezetni az embereket a te ajtód elé, az együttérzésedért és törődésedért. Tudni fogod, mit tegyél és taníts abban a pillanatban, amikor a különleges és drágaságos ember, aki a Kardok Hídjához vezető utazásra akar épp behajózni, eljön hozzád. Amennyiben ezeket a sorokat olvasva, igaznak érzed e sorokat, kapcsolódást érzel hozzájuk, valóban Shaumbra vagy. Tanító és humán kalauzoló vagy. Engedd meg az isteniség magvának benned, hogy virágba borulhasson ebben a pillanatban, és mindörökké virágozhasson. Sosem vagy egyedül, az egész világon a család vesz körbe, és angyalok a körülötted lévő birodalmakban.*

*Kérlek, terjeszd szabadon ezt a szöveget nem kereskedelmi alapon, térítésmentesen. Kérlek csatold ezt az információt egészében, beleértve ezen lábjegyzetet is. Minden egyéb felhasználás jóváhagyandó Geoffrey Hoppe-val. Lásd a kontakt oldalt a [www.crimsoncircle.com](http://www.crimsoncircle.com) oldalon.*

Magyar Fordítás: Szénási Kata [www.azujenergia.hu](http://www.azujenergia.hu)